

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

СОКОЛСКЕ НОВИНЕ

Број 32, јун 2019, година XVI

Број 32, јун 2019, година XVI

IMPRESUM

Издавач: Драган Штулић, генерални менаџер
Извршни директор: Миона Живковић

Главни и одговорни уредник:
Катарина Урошевић

Ликовни уредник: Зоран Мишић
Лектор: Катарина Урошевић
Редакција: Богдан Кошутин, Ђорђе Пајић,
Немања Ђошић, Елена Кадовић, Милена
Ђуковић, Анђела Кукољ, Маша Омрчен, Теа
Полимац, Дуња Булатовић, Лука
Димитријевић, Данило Ивановић, Ника
Копривица, Нађа Романдић, Марио Јовановић,
Ана Куку, Александра Пасарић, Наум Иванић,
Александра Матић, Тара Вујовић, Сара
Радовановић, Емилија Пуповац, Вероника
Вечић, Петар Огризовић, Нена Шурлан, Дарко
Милетић, Ива Спасић, Гордана Ђорђевић,
Марија Кержлин, Тара Ђорђевић, Милена
Павловић, Јасна Ђорђевић, Данијела Бакић и
Сузана Амановић.

Насловна страна: Лена Радовић IV2

Дизајн: www.printandscreen.rs

Садржај

АКТУЕЛНОСТИ,	СПОРТ	ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ
КУЛТУРА	МАТУРАНТИ	ПРОГРАМИ
ЈАВНИ ЧАС	ПСИХОЛОШКИ КУТАК	МУР КУТАК
ИНТЕРВЈУ	ПУТОПИСИ	БИСЕРИ
ПЕРО КИЧИЦА	КЛИКЕРИ	ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК
ГРАЂАНИН СВЕТА	ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ	ДРАМСКИ КУТАК
ЕКОЛОГИЈА	АЛТРУСТА	ЗА И ПРОТИВ
		РЕЧ УРЕДНИКА

МИСИЈА ШКОЛЕ

Ruđer Bošković School inspires learners to become honourable, principled, knowledgeable and caring individuals, capable and willing to make considerable contribution to a local and a world-wide community.

Руђер Бошковић школа инспирише ученике да постану часни, принципијелни, образовани и обзирни људи способни и вољни да дају значајан допринос локалној и светској заједници.

Рекли су ...

„Учење је као веслање узводно, чим се престане, увек се крене назад.” Лао Це

„Ако желите да нађете истину, потребно је да макар једном у животу у нешто сумњате, по могућности у све.” Рене Декарт

„Свака музика је као шкрипа, ако је душа раштимована.” Сервантес

„Ако зло неће од тебе, а ти бежи од њега.” Српска пословица

„Треба више бринути о души него о телу; савршеност душе поправља слабост тела.”

Демокрит

„Не говори о свом успеху пред особом која није успела.” Кинеска изрека

Santa Maria della Salute

Лаза Костић

Опрости, мајко света, опрости
што наших гора пожалих бор,
на ком се, устук свакоје злости,
блаженој теби подиже двор;
презри, небеснице, врело
милости, што ти земаљски
сагреши створ: Кајан ти љубим
пречисте скуте,
Santa Maria della Salute.

Зар није лепше носит лепоту,
сводов твојих постати стуб,
него грејући светску грехоту
у пеп'о спалит срце и луб;
тонут о броду, трунут у плоту,
ђаволу јелу а врагу дуб?
Зар није лепше вековат у те,
Santa Maria della Salute?

Опрости, мајко, много сам страд'о,
многе сам грехе покај'о ја; све што
је срце снивало младо,
све је то јаве сломио ма',
за чим сам чезн'о, чему се над'о,
све је то давно пеп'о и пра',
на угод живу пакости жуте,
Santa Maria della Salute.

Тровало ме је подмукло, гњило,
ал' ипак нећу никога клет;
што год је муке на мене било,
да никог за то не криви свет:
Јер, што је души ломило крило
те јој у јеку душило лет,
све је то с ове главе са луде,
Santa Maria della Salute.

Тад моја вила преда ме грану,
лепше је овај не виде вид;
из црног мрака дивна ми свану,
к'о песма славља у зорин свет,
сваку ми махом залечи рану,
ал' тежкој рани настаде бид: што

ћу од миља, од муке љуте, Santa
Maria della Salute.

Она ме гледну. У душу свесну
никад још такав не сину глед;
тим би, што из тог погледа кресну,
свих васиона стопила лед,
све ми то нуди за чим год чезну',
јаде па сладе, чемер па мед,
сву своју душу, све своје жуде,
- сву вечност за те, дивни тренуте!
Santa Maria della Salute.

Зар мени јадном сва та дивота?
Зар мени благо толико све?
Зар мени старом, на дну живота,
та златна воћка што сад тек зре?
Ох, слатка воћко танталска рода,
што ниси мени сазрела пре?
Опрости моје грешне залуте,
Santa Maria della Salute.

Две се у мени побише силе,
мозак и срце, памет и сласт.
Дуго су бојак страховит биле,
к'о бесни олуј и стари хрст:
Напокон силе сусташе миле,
вијугав мозак одржа власт,
разлог и запон памети худе,
Santa Maria della Salute.

Памет ме стегну, ја срце стисну',
утекох мудро од среће луд;
утекох од ње - а она свисну.
Помрча сунце, вечита студ,
гаснуше звезде, рај у плач бризну,
смак света наста и страшни суд -
О светски сломи, о страшни суде,
Santa Maria della Salute.

У срцу сломљен, збуњен у глави,
спомен је њезин свети ми храм.
Тад ми се она одонуд јави,
к'о да се бог ми појави сам:
У души бола лед ми се крави,
кроз њу сад видим, од ње све знам
зашто се мудрачки мозгови муте,

Santa Maria della Salute.

Дође ми у сну. Не кад је зове
силних ми жеља наврели рој,
она ми дође кад њојзи гове,
тајне су силе слушкиње њој.
Навек су са њом појаве нове,
земних милина небески крој.
Тако ми до ње простире путе
Santa Maria della Salute.

У нас је све к'о у мужа и жене,
само што није брига и рад,
све су милине, ал' нежежене,
страст нам се блажи у рајски хлад;
старија она сад је од мене,
тамо ћу бити доста јој млад
где свих времена разлике ћуте,
Santa Maria della Salute.

А наша деца песме су моје,
тих састанака вечити траг;
то се не пише, то се не поје,
само што душом пробије зрак.
То разумемо само нас двоје,
то је и рају приновак драг,
то тек у заносу пророци слуте,
Santa Maria della Salute.

А кад ми дође да прсне глава
о тог живота хридовит крај,
најлепши сан ми постаће јави,
мој ропец њено: "Ево ме, нај!"
Из ништавила у славу слава,
из безњенице у рај, у рај!
У рај, у рај, у њезин загрљај!
Све ће се жеље ту да пробуде,
душине жице све да прогуде,
завиђемо светске колуте,
богове силне, камо ли људе,
звездама ћемо померит путе,
сунцима засут сељенске студе,
да у све куте зоре заруде,
да од милине дуси полуде,
Santa Maria della Salute.

COGNITIA LIBERA

У нашој школи 11. маја је одржана 14. смотра есеја из области филозофије, под називом Cognitia Libera. Ове године је у финале ушло осам ученика из различитих школа и градова (Сремска Митровица, Зрењанин, Кикинда, Владичин Хан, Нови Сад и Београд), а теме на које су имали прилику да пишу су: Од Агоре до Инстаграма, Шта (ни)је уметничко дело и Човек између природе и слободе.

У сјајној атмосфери дискутовања и размене идеја на задате теме, сви ученици су показали висок ниво зрелости у размишљању, као и завидно филозофско знање. Победница такмичења је ученица IV београдске гимназије Татјана Петровић, која је по односу квалитета рада и усмене одбране, за нијансу била боља од осталих такмичара. Чланови комисије су и ове године били наши професори Нена и Иван Шурлан, а председник комисије је био Предраг Крстић из Института за филозофију и друштвену теорију.

Нена Шурлан

ЉУБАВ НИЈЕ САМО РЕЧ

Богдан Кошутић и његова професорка Катарина су 20. 5. 2019. учествовали на догађају који су припремили ученици ОШ „Алекса Шантић“. Домаћини су се потрудили да обележе доделу награда пригодним програмом. Уживали смо у гостима и вратили се са наградом. Честитке Богдану на осцојеном другом месту на Међународном литерарном конкурс „Шантићева реч 2019“.

ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ЈЕЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

Наш ученик Лука Миодраг Старчевић је у суботу 23. 3. 2019. остварио други резултат на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе. Браво за Луку!

ПЛАНЕТАРИЈУМ

Имали смо прилику 20. 5. 2019. да путујемо кроз Свемир у мобилном планетаријуму који је био постављен у нашем балону за спорт. Био је то необичан школски час где смо, лежећи на леђима, били окружени звездама и планетама, које су се кретале, сударале, умирале и рађале. Погледали смо филм о Сунчевом систему и видели симулацију судара галаксија. Разговарали смо са астрономима и физичарима о истраживањима на пољу астрономије и могућностима живота на другим планетама. Заиста необично искуство и мали увод у чаробни свет астрономије!

Нена Шурлан

ОКРУГЛИ СТО СА БЕОГРАДСКИМ ГИМНАЗИЈАЛЦИМА

У понедељак 24. децембра 2018., у нашој школи је одржан Округли сто са београдским гимназијалцима. Ове године смо разговарали на тему Човек између природе и слободе, а у гостима су били ученици и професори из Пете, Десете и Четрнаесте београдске гимназије, као и ученици Техно арт средње школе.

Уводно предавање је одржао филозоф Иван Миленковић који је кроз своје излагање, користећи примере из књижевности и филозофије, показао колико је тешко дефинисати слободу. Након предавања, уследила је дискусија која је настављена и током првог модула када је наш професор филозофије и глобалне политике Иван Шурлан истакао важност ове теме у оквирима политичког деловања. Причу смо завршили на пољу етике где је, кроз пример из свакодневног живота, професорка Нена Шурлан, навела ученике да дебатују на тему доношења исправних одлука у свакодневним ситуацијама, слободи воље и слободи одлучивања.

Сви учесници округлог стола су активно дебатовали, међусобно размењивали сјајне идеје, али у исто време стигли и да се нашале, прођаскају и договоре да наставе дружење првом следећом приликом.

Нена Шурлан

МЕКСИКО

У школи „Руђер Бошковић“ у Београду 11. 4. 2019. одржане су презентације из различитих области мексичке културе. Гимназијалци су са својим професоркама Марином Миловановић и Сузаном Амановић, а према оригиналним рецептима, преприpremили типична јела мексичке кухиње као што су гуакамоле, тортиље, буритосе, пико де гаљо, тортитас, ћуросе итд. Презентацију о мексичкој храни одржала је госпођа Елоиса Мендес. Након презентације и дегустације, ученици су продавали храну професорима и осталим ученицима, а новац је сакупљен у хуманитарне сврхе. Након тога, они најмлађи, су имали су прилику да на кратко отпутују са Елоисом Мендес, Марином Миловановић и Јулијаном Мердовић у Мексико и да се упознају са мексичким идолима, које су након презентације сликали. И старији и млађи ученици показали су велику заинтересованост за обрађиване теме, које су им познате и са којима су се сусретали на редовној настави шпанског језика. Посебну захвалност на спроведеним активностима дугујемо агилности, енергичности и креативности госпође Елоисе Беатрис Мендес Гутиерес која је рођена у Мексику где је завршила студије социологије. Петнаест година је предавала на Универзитету у Мексику, предавала је на Универзитету у Боливији, на Универзитету у Хондурасу, а била је и гостујући предавач Универзитета у Крагујевцу. Госпођа Елоиса Мендес је коаутор различитих публикација и чланака на тему културе Мексика и мексичке кухиње, од којих се истичу: „Укуси Мексика“ и „Ово је мој Мексико: деце приче о независности и о мексичкој револуцији“. Живела је у САД, Боливији, Аргентини, Уругвају, Венецуели, Хондурасу и Нигерији, а тренутно живи у Београду.

Шпанци прваци

САД – СРБИЈА (1918–2018), ДИПЛОМАТСКИ И КУЛТУРНИ ОДНОСИ

Гимназија „Руђер Бошковић“ је у среду, 29. маја, имала част да буде домаћин предавања Боре Димитријевића, дугогодишњег директора Народног музеја у Зајечару. Предавање на тему „САД – Србија 1918–2018. дипломатски и културни односи“, инспирисано је симболичним гестом владе Сједињених Америчких Држава, која је на четврту годишњицу почетка Првог светског рата, 27. јула 1918. године, организовала „Српски дан“, чиме је одата почаст жртвама и доприносу Србије у рату.

У оквиру те манифестације, организоване на иницијативу тадашњег српског посланика у САД Љубомира Михаиловића, српска застави се први пут завијорила на Белој кући. Велике заслуге за организацију „Српског дана“ имао је и чувени научник Михајло Пупин, који је тада живео у САД и био лични пријатељ председника В. Вилсона.

Димитријевић је током свог предавања на веома сликовит и динамичан начин представио резултате свог истраживања на тему српско-америчких односа током претходних сто година. Утемељено на свеобухватном истраживању, ово предавање се фокусирало на данас делимично и неправедно занемареној вишедеценијској историји пријатељских односа две земље. Савезнице у два светска рата, ове две земље наставиле су сарадњу и у оба послератна периода.

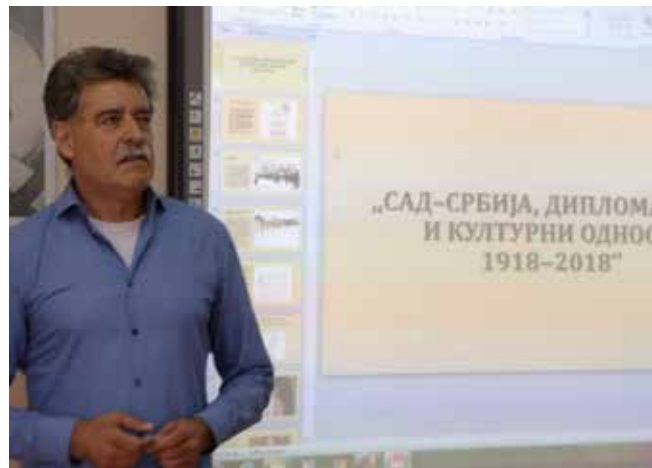
Било би немогуће у оквиру овог текста навести све занимљиве и важне детаље из Димитријевићевог предавања. Свакако треба нагласити да је материјална вредност помоћи које су америчка влада, хуманитарне организације, али и обични грађани САД упутиле Србији и њеним грађанима, занемарљива је у поређењу са значајем тренутка када је та помоћ долазила. Једна од важних институција и снажних симбола сарадње две земље је и зграда Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ у Београду, која је отворена 1926. године захваљујући донацији америчке Карнеги фондације (Carnegie Foundation). У периоду после Другог светског рата, а посебно после 1948. године и почетка отвореног сукоба између југословенског председника Јосипа Броза Тита и совјетског диктатора Стаљина, материјална и политичка подршка владе САД одиграла је кључну улогу у очувању самосталности тада ратом разорене Југославије, далеко ван стега ригидне совјетске диктатуре. Подизање и значај данас чувеног „Бранковог моста“ у Београду, отвореног 1956. године средствима америчке владе, на симболичан начин говори о снази, дубини и трајности веза између две земље.

Аутору овог текста је својевремено било посебно важно отварање ресторана америчког ланца брзе хране, McDonald's. Чувени „Мек“ је у Београду почео са радом 1988. године као први ресторан ове компаније у комунистичким земљама (Москва 1990, Пекинг 1992. године), посредно најављујући крај Хладног рата и промене које су уследиле у свету.

Иако су наредне године биле обележене неразумевашем и

сукобима Србије и САД, Димитријевић је својим предавањем које се фокусирало на неупоредиво дужу традицију пријатељских односа, представио и идеју да будућност односа двеју земаља има снажне основе на којима се могу градити нови мостови сарадње. На крају, нека ове речи буду и једнако снажна порука садашњим и будућим ученицима наше гимназије.

Марко Миљковић, професор историје

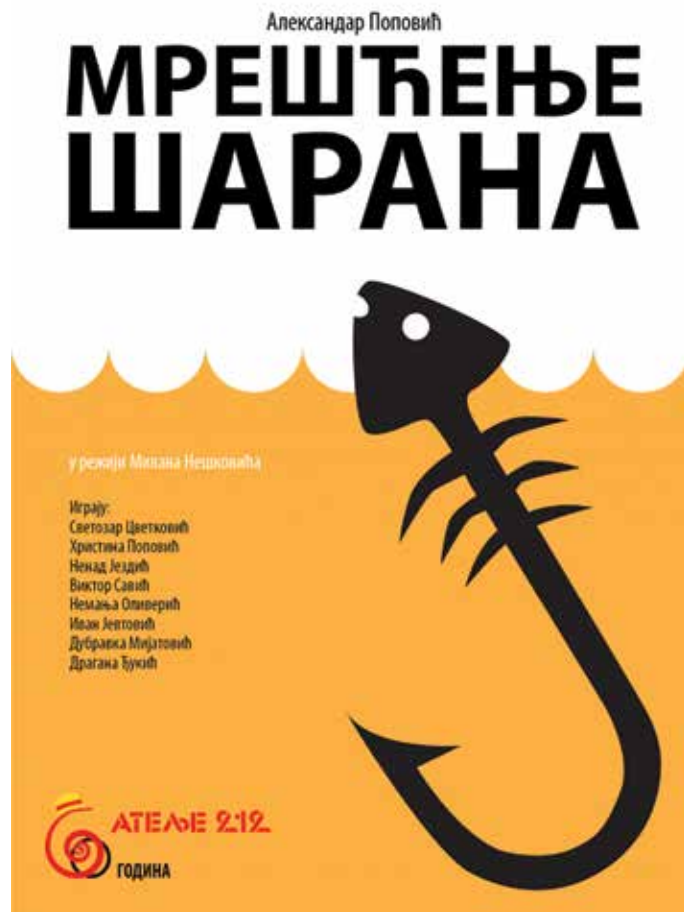
ФЕЛИКС

Гледали смо представу „Феликс“ у позоришту Звездара театар 30. 3. 2019. Са одличном сценографијом и чувеним глумцем Милутином Мимом Караџићем, није било грешке. Сви смо веома уживали у представи. Прича пуна хумора, али и озбиљних животних ситуација, све нас је заинтересовала, тако да су из позоришта сви изашли пријатно расположени.

Маша Омрчен IIIБ

МРЕШЋЕЊЕ ШАРАНА – АТЕЉЕ 212

Гимназијалци су суботње вече 12. 1. 2019. провели у Атељеу 212. Гледали смо представу „Мрешћење шарана“. Нисмо били неприпремљени. Ову драму Александра Поповића имамо у програму тако да смо обновили своје знање о неким историјским тренуцима наше прошлости. Сала је била пуна, глумци одлични, публика одушевљена. Тема је тешка, али ако схватимо да је и живот место место где се преплићу комично и трагично, ето прилике да доживимо катарзу и да се замислимо над страдањем породице и појединца у друштвеним превирањима.

Пре употребе детаљно проучити упуство. О индикацијама, мерама опреза и нежељеним реакцијама на лек посаветујте се са стручњацима удружења „ИЗРАЖАЈНОСТ“.

ИЗРАЖАЈНОСТ, КУЛТУРА ЈАВНОГ ГОВОРА СТОП ПОШТАПАЛИЦАМА!!!

Ученици првог разреда су, у оквиру часова српског језика и књижевности и очувања српског језика, 19. 3. 2019. били на радионици коју је одржало Удружење „Изражајност“ у Библиотеци града Београда, у Римској дворани. Већ сам простор нас је обавезао, а отвореност и пријатност с којом смо се суочили, учинили су да се осећамо опуштено и дамо најбоље од себе. Наши ученици су били сарадљиви, пажљиво слушали и учествовали у свим вежбама које су осмислили домаћини – Милан Босиљчић и Слободан Роксандић. Следећи сусрет је заказан за следећи уторак. Веома се радујемо и нестрпљиви смо да се опробамо у невербалној комуникацији.

Јасна Ђорђевић и Катарина Урошевић

РАДИОНИЦА ИЗРАЖАЈНОСТ

И овог уторка 26. 3. 2019. ученици наше гимназије били су у Римској дворани Библиотеке града Београда. Учествовали смо у радионици – невербална комуникација. Овог пута смо се активирали у извођењу вежби којима смо јачали дисање, концентрацију, контролу тела док говоримо. На крају смо говорили о нама драгој особи. И храбро поднели коментаре и сугестије које ћемо уважити у циљу напретка наших говорничких вештина.

Прваци

КЊИЖЕВНА РАДИОНИЦА СА ПИСЦЕМ ВУЛЕТОМ ЖУРИЋЕМ

Наш стари познаник Вуле Журић је био наш гост 28. 3. 2019. године. Овог пута смо мало другачије замислили дружење. Вуле нам је „открио“ како се пише прича па смо након разговора добили три теме и задатак да одаберемо једну и напишемо кратку причу. Дозволио нам је да причу пишемо у телефону што нам је било занимљиво. Сви ученици су прочитали своје приче. Било је смешних, дугих, прекратких, једноставних, мистериозних и неколико озбиљних. Писац је био задовољан јер је успео да нас испровоцира да опробамо своје списатељске способности иако смо се бранили да не волимо и не знамо да пишемо. Испоставило се да је ово било веома корисно дружење.

НЕКЕ ЛЕПЕ ЦРТИЦЕ СА ДРУЖЕЊА СА ВУЛЕТОМ ЖУРИЋЕМ

„Живимо, сањамо, па и пишемо у фрагментима. И човек сам је само фрагмент једне веће целине. Све настаје из фрагмената. У својим причама, које често називам сажетим, нема сувишног и непотребног, већ само суштине која није намењена за лењог, већ активног читаоца“,
Давид Албахари.

•

Карло, врати се!

Карло, чекају те. Карло, немој да се кријеш! Карло, мораш!

Теодора Магазин 1а

•

Ромео без Јулије

Од кад је Розалина отишла не могу да поднесем ту бол. Сви људи ми изгледају мрачно и досадно да сам престао да обраћам пажњу на њих. Родитељи су ми у некој свађи са Капулетовима, што ми и не смета јер никад не бих могао да им објасним и покажем како се ја осећам. Синоћ сам био на неком балу на који ме је пријатељ натерао да одем да би пронашао нову девојку, али су ми све изгледале ружне и небитне. Не знам да ли ћу се икад опоравити.

Сара Радовановић 1б

•

Карло, врати се!

Карла није дуго сакрио тај мрак. Брзо су га пронашли, а затим је његовом животу дошао крај...

Маша Ковачевић 1б

ЛАЈАЊЕ НА ЗВЕЗДЕ

У склопу припрема за завршну приредбу, глумци наше школе су у петак 12. 4. 2019. гледали у Дадов театру представу Лајање на звезде. Свима се представа допала. Били су једногласни у похвалама. Нарочито што су представу играли млади глумци. На сликама је делић атмосфере!

Тара Ђорђевић IV1

Драги читаоци,

Ближи се крај школске године, па како знам да не можете на распуст без добре књиге, ево неколико предлога у редовима који следе. А по повратку с распуста, могли бисте ви ученици нама професорима да препоручите неке интересантне наслове.

За ученике бих посебно издвојила књигу: Звездобројци: Пупин, Тесла, Миланковић, коју је приредила Александра Нинковић Ташић. Уживала сам читајући део о Пупину, који је тек сад „оживео“ у мојим очима. Откривамо једног нежног момка, несигурног, који је почео ложећи пећ у у Њу Ингланд фабрици бисквита у друштву црнца који му је много помогао својим саветима у далекој земљи. Књига клизи неприметно, стил је диван, а опет свакодневан, разумљив. Много чињеница ћете сазнати и схватити да су и ови велики људи били обични људи са великим идејама. А све је почело тако што су сва тројица одрасла на селу гледајући у звезде. А ништа не разбуђује душу и машту као гледање у звезде.

Такође бих гимназијалцима препоручила да обавезно прочитају (и неколико пута) роман: Три послератна друга, Ђорђа Балашевића. Недавно ми је опет дошла под руку и увек јој се обрадујем. Ако сте хтели да сложите све коцкице како и зашто су настале неке од највећих Ђолетових песама, наћи ћете многе одговоре у овој књизи. Бритка, духовита, саркастична, чува се као драгоценост....

За професоре бих препоручила књиге: Кина у десет речи, Ју Хуа и Истанбул Орхана Памука. Прва говори о кинеској културној револуцији, али аутор вешто спаја личне успомене са сећањима на кључне тренутке у историји целе нације, а друга о причама везане за Истанбул, али у средишту сваке је прича о сопственом животу и о сопственом духовном стању.

Воли вас ваш библиотекар,

Милена Павловић

Moja odušev.

Ma! odušev moja četa da žurim
 kroz ledeni arca i ostale stvari,
 Todor se diže ispod stola
 i stoji slična sred poraza stvari...
 Ni tiška misao, ni suze oči,
 Ni jag des kraja što razume mene,
 Ni sramota bukor zerao stoji,
 Ne može niti da je tužno bude.

АРХИВ
САНУ
БЕОГРАД

Ma ko kram domaćini što to npravao oči
 i žamirak bježe kažući o s'jama,
 Bez glasa i drame da krova i stoji,
 Bez moćne tike i mira s'veta -
 Potomstvo reka: da se pronađe brat,
 Kažate oči i moćni s'veta --
 Ili čudo žurim da u tebi s'veta
 Sveduće kralja i svetle oči!

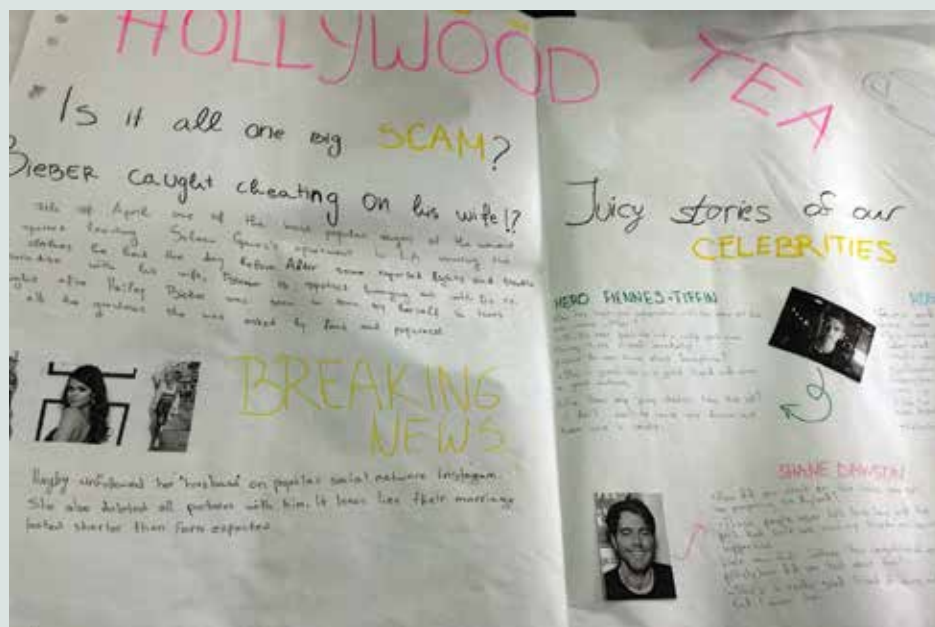
Đorđe I. Đorđić

ДРУЖЕЊЕ СА ИГОРОМ РИЛЛОМ

Наш гост на часу српског језика и књижевности у четвртак 18. 4. 2019. био је Игор Рилл, уредник српског издања часописа National Geographic. Припремали смо се за овај састанак две недеље пишући вести, чланке, интервјуе, извештаје... На данашњој радионици требало је све што смо сакупили да сложимо на две стране часописа или новина. Било је важно и да осмислимо име. Можемо да кажемо да нам је било занимљиво, да смо се уживели у улоге које смо добили и да смо на сто главног уредника (читај Игорa) и лектора (професорка Катарина) предали своје идеје. Све групе су добиле одличне критике. У нашим школским новинама ће изаћи најуспешније две стране.

Прваци новинари

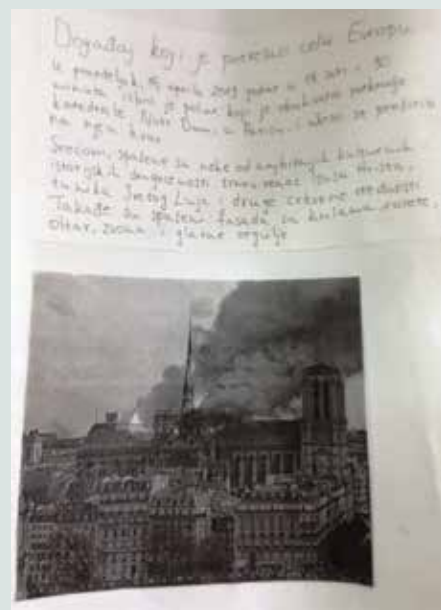
Теа, Александра, Тара и Сара

Ника, Јован, Немања и Марио

Невена, Јована, Нађа и Марко

Теодора, Маша, Стефан и Алекса

ОГЛЕДНИ ЧАС – ПРОКИЋ ПРОТИВ ИВКОВИЋА

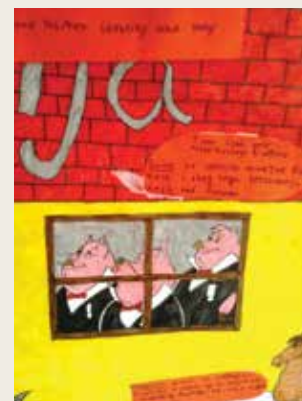
Ученици другог разреда су 27. 12. 2018. са задовољаством учествовали у „правим“ изборима. Спремали су своје кандидате: говор, плакат и политичку паролу. Било им је лагано. Иако још нису изашли на праве изборе имају то искуство из свог окружења. Бирачи су нам били прваци и основци који су се задесили у библиотеци. Након представљања кандидата, бирачи су гласали. На бирачким листићима су заокружили број свог кандидата. Победили су Анђела, Алена и Ђорђе.

ЖИВОТИЊСКА ФАРМА

Почетком марта започели смо интердисциплинарну тему – Животињска фарма. На часовима српског и енглеског бавили смо се разним истраживањима. Наметнуле су се идеје: расветлити Стаљиново и Хитлерово време, проучити типове пропаганде, анализирати дело, открити које историјске личности се крију иза ликова из Фарме. Вежбали смо драматизовање текста, правили пропагандне флајере, одређивали типове људи по типовима животиња. Поносни смо на слику утопије (идеална школа) и дистопије (животињска фарма) која краси зидове наше учионице.

Другаци

ДРАМАТИЗАЦИЈА „ЖИВОТИЊСКЕ ФАРМЕ“

Кловнер: Моли, морам те питати нешто врло озбиљно. Јутрос сам те видела како гледаш преко живице које дели животињску фарму од Фоксвуда. Један Пилкингтон стао је са друге стране живице. Додуше ја сам стајала на приличној удаљености, али сам готово сигурна да сам видела да ти је нешто говорио, а ти си му допустила да те милује. Шта то значи Моли?

Моли: Није! Нисам била! То није истина! (заплакала је Моли)

Кловнер: Моли! Погледај ме у лице! Можеш ли ми дати часну реч да те тај човек није мазио?

Моли: То није истина! (не гледавши Кловнер у лице)

Марија Мања Томић и Душан Чуквас IIа

ИНТЕРВЈУ СА АНЂЕЛИЈОМ БОЖОВИЋ, МАТУРАНТКИЊОМ И СПОРТИСТКИЊОМ

У пријатном амбијенту наше библиотеке разговарамо са нашом познатом одбојкашицом, Анђелијом Божовић.

1. Колико дуго већ тренираш одбојку?

Одбојку тренирам већ тринаест година у Партизану.

2. Да ли си отпочетка желела да се бавиш тиме? Због чега?

У почетку нисам. Бавила сам се разним спортовима пре одбојке, а за одбојку сам се одлучила тако што су ме родитељи натерали. Они су инсистирали да одем на први тренинг и мени се тај спорт јако допао па сам одлучила да наставим.

3. Коју позицију играш?

На позицији либера. Ја сам играч који прима лопте и брани напад.

4. Да ли планираш да се бавиш професионално одбојком?

Планирам. Искрено видим себе ту у будућности. То је оно у чему сам најбоља и што ме испуњава.

5. Како усклађујеш школске обавезе са одбојком?

Много ми је лакше да постижем спорт и школу зато што овде раде људи који имају пуно разумевања за то и максимално ми излазе у сусрет.

6. Који ти је омиљени предмет у школи?

Српски, то сам одабрала да радим за матурски испит.

7. Који факултет ћеш да упишеш после средње школе?

Тренутно сам заузета завршетком сезоне, тако да ћу то одличити на крају.

8. Која је твоја порука за младе људе?

Мислим да свако треба да има неку физичку активност иако не жели да се професионално бави нечим јер мислим да физичка активност моћно утиче на нас.

Сара Радовановић, Тара Вујовић 16

ИНТЕРВЈУ СА ВАЊОМ ГРБИЋЕМ

1. Када сте, од кога и зашто сте добили надимак Вања?

Од мајке Данице која ми је уместо договореног имена Никола, по њеном покојном оцу, дала име Владимир да би могла да ме зове Вања.

2. Ваши спортски резултати вредни су сваке похвале. У ком периоду сте почели да се бавите спортом и зашто сте изабрали баш одбојку?

Још као петогодишњак ишао сам са оцем на његове тренинге, проводио сате у хали истражујући све могуће справе и реквизите. 1979. са непуних девет година почињем са тренинзима одбојке. Дисконтинуирано јер Клек није имао халу. Зашто одбојка? Отац је једном приликом рекао: „Тренирај шта хоћеш али ћеш играти одбојку.“ Једноставно, природа.

3. Да ли сте Ви били узор Вашем млађем брату Николи да и он почне да се бави одбојком?

Не. Узор обојици је био отац, државни репрезентативац и освајач прве европске бронзе за Југославију.

4. Да ли сте у свом детињству волели несташлуке? Којих се најрадије сећате?

Јесам и не волим да их се сећам. Као живо дете имао сам срећу да имам строгог оца па су били каналисани.

5. Током Вашег школског периода, да ли сте волели да читате?

Читање књига ми није било омиљено, бежао сам напоље да се играм кад год сам могао.

6. Да ли верујете у ону изреку да је таленат 1% а 99% рад?

Не. Рад је 100%, а таленат је само афинитет за брже и лакше решавање спортских задатака.

7. Да ли Вам је било битно мишљење околине док сте били тинејџер и да ли је могло да утиче на Ваше жеље?

Наравно. Човек живи са људима а не изнад или мимо људи. Не треба бити другачији да би вас приметили.

8. Када Вам није ишло онако како сте желели шта Вас је мотивисало да не одустајете?

Предаја је гора од пораза. Увек можете да се вратите назад а онда живите у сопственом поразу.

9. Како се, према Вашем мишљењу, постаје успешан спортиста?

Уколико поред спортских резултата останете здрава личност са квалитетима и принципима за пример. То је шампион.

10. Шта сматрате својим највећим досадашњим успехом и због чега?

Моја породица је мој највећи успех. Јер је она мени све. Моја деца и моја супруга. Мој мир. Мој пуњач. Дечији смех и загрљај.

11. Који Вам је животни мото и зашто?

Прати свој пут своје принципе и уверења. Буди доследан, некога ћеш инспирисати да те превазиђе.

12. Шта је богатство једног човека, по Вашем мишљењу?

Оно што научи и инвестира у себе.

13. Шта препоручујете младим генерацијама као савет?

Све оно што сам до сад рекао.

Разговор водио Богдан Кошуткић IIa

ИНТЕРВЈУ СА НЕМАЊОМ МАРАШЕМ

Кажи нам нешто о себи? Ко је Немања Мараш?

Немања Мараш је неко ко цео живот тражи одговор на то питање, али непосредно, углавном радећи оно што воли и што му у том тренутку окупира пажњу. Углавном уметнички оријентисан и ретко кад докон.

Разредна те помиње као мултиталентовану особу! Шта кажеш на тај коментар! Који таленат ти је најдражи?

Познајем и талентованије, али да сам мултипрактик, јесам. Нисам увек претерано срећан због тога, али исто тако мислим да не бих ни умео другачије. Фотографија је постала примаран медијум којим радим, али рецимо да су мој посао и пасија – уметност, у свим облицима.

Зашто си одабрао да студираш Академију?

У том тренутку, узевши у обзир афинитете и жеље, то је био једини логичан ток ствари, с обзиром да сам планирао да студије започнем овде.

Када је најбоље време за фотографију?

Теоријски најбоље време, тј. најлепше природно светло је пред сумрак и мало после свитања, такозвани златни час, али нема лошег времена за фотографију, само зависи од естетике и идеје коју покушавате да остварите.

Како си дошао на идеју да постанеш уметнички фотограф?

Никад ми тај термин није нешто био присан, али ако ћемо да прецизирамо, моја прва и основна идеја је била да postanем модни фотограф. Што сам и био примарно неких седам година. Моје уметничко стваралаштво је постало активније тек после прве године факултета, као производ сплета околности, како то обично бива и од тад се развија у другом плану моје каријере.

Која ти је најлепша успомена из Руђера?

Руђер сам по себи остаје као једно лепо и занимљиво искуство.

Како настају уметничке фотографије?

Као и све остале у комбинацији мало светла, пуно идеја и по мало магије.

Шта за тебе представља добра уметничка слика?

У било ком медијуму добро уметничко дело је оно које ми држи пажњу, прија оку и најбитније тера ме на размишљање. Ок има мало и предности кад са истим можеш да се поистоветиш.

Који уметник ти је омиљени?

Никад нисам имао омиљено, ни филм ни музику, увек сам волео да истражујем и откривам нове ствари, али ако бих морао да бирам...у сликарству би то били Жан Мишел Баскија или Казимир Маљевић, док би се у фотографији везао за естетику Хелмут Њутн.

Да ли се бавиш још неким послом?

Више ни сам не знам чиме се не бавим. Фотографија ми је примарна, али је видео преузео примат последњих година. Поред тога већ пет година предајем на Институту за уметничку игру предмет Покрет и слика. Суоснивач сам једног youtube канала, имам свој инстаграм профил који мало по мало постаје посао и у слободно време радим на оним својим уметничким пројектима.

Какви су ти планови за будућност?

У последњих неколико недеља баш имам утисак да сам на некој прекретници, покушавам да смислим шта ја заправо желим највише од свега и како да смањим обим ових интересовања, јер колико год ми било занимљиво, дељење на толико

страна уме и да умара. Пре свега тражим начин да будем што самосталнији и независнији у свом послу.

Имаш ли савет за наше читаоце?

Савет младим људима је да сами бирају шта желе у животу и да истрају у оно у шта верују.

Разговор водиле Милена Ћуковић и Елена Кадовић Иа

Дамир Омрчен

ЉУДИ ЗМИЈЕ

Особе назване змијама су особе које би без разлога иза ваших леђа причали лоше ствари о вама или делили са осталима ваше тајне, али зато кад сте ви у близини – глуме добре пријатеље. Иако им је главна особина дволичност, много су себичне и хладне особе. Увек би радиле ствари које се њима свиђају без размишљања да ће повредити неког другог. Свако од нас је упознат са барем једном „змијом“ и због тога би требало да пазимо коме да верујемо и да чувамо леђа.

Ана Куку IIa

Миа Ђорђевић IIa

Лазар Тодор Делић IIIб

КРИТИКА ЧЛАНКА „ГДЕ СУ ЖЕНЕ И МУШКАРЦИ НАЈВИШЕ И НАЈМАЊЕ РАВНОПРАВНИ”

Није ништа ново да жене и мушкарци немају иста права. У овом чланку се о томе и прича. Иако жене и даље немају једнака права као мушкарци, полако им се приближавају. Подаци из прошле деценије у већини земаља охрабрују. Све више и више жена се образује на вишем нивоу. У десет држава је остварена потпуна равноправност. Међутим, жене су у неким државама у економском заостатку. А што се тиче овога, ниједна земља није остварила потпуну равноправност, али се ради на томе. По мом мишљењу жене и мушкарци би требало да имају иста права, нарочито јер већ имају исте послове. Ако се подједнако труде, треба да имају исте плате.

Ана Куку, Iла

Tara Bell IV 2

Мина Милосављевић IV 1

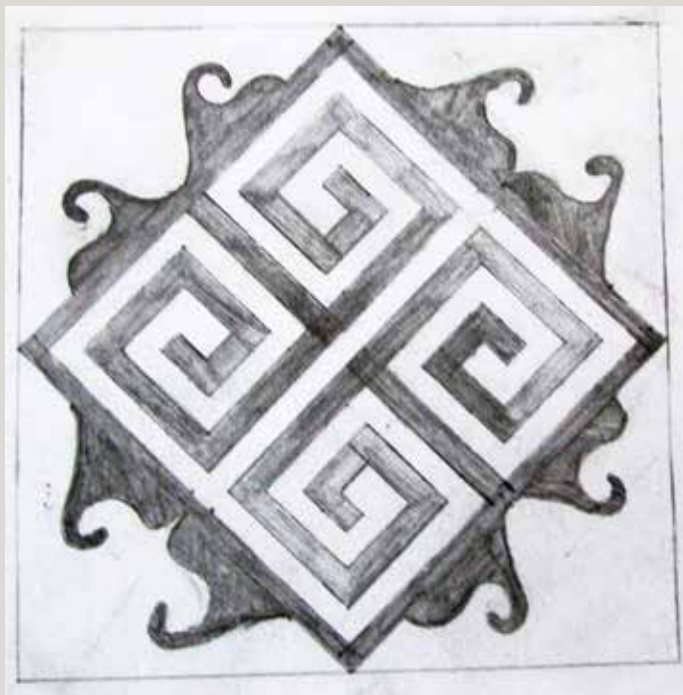
ЉУДИ МАЈМУНИ

Људи које називамо мајмунима често имају карактеристике неодговорних и неозбиљних особа. Они кроз живот поступају на начине који им се у тренутку учине најлакшим и не брину за последице. Њихови изговори углавном нису поуздани као ни они сами, а њихова дела говоре нам о претераној опуштености која није обзирна. Назив мајмун обично се користи као увреда за не толико мудре и паметне особе. Можемо рећи да су њихови поступци врло импулсивни и непромишљени. Иако се последице ни њима не допадају врло је вероватно да из грешака неће учити и да ће исте понављати изнова и изнова.

Анђела Кукољ IIa

Луна Пеић IIIa

Лука Миодраг Старчевић 16

ЧИЧА ГОРИО

Чича Горио роман је француског реалисте Онореа де Балзака, објављен 1835. Део је великог циклуса који је Балзак назвао Људска комедија. Кроз књигу о томе како је Чича Горио стекао своје богатство читалац сазнаје читаву историју успона француске буржоазије.

У роману Чича Горио јасно се види да повратак Бурбона није значио и потпуно успостављање режима који је био на власти пре револуције. Племство је сувише ослабљено да би представљало водећу друштвену снагу. Иако је племићка титула и даље на цени, иако се места у високој друштвеној администрацији по правилу додељују припадницима племства, буржоазија је јача од племства зато што је богатија. Моћ новца јача је од свега. Односе међу људима одређује новац као неко тамно божанство.

Чича Горио који је иначе радио као продавац резанаца се обогатио током револуције продајући брашно пет пута скупље. Сматрам да није у реду то што је сав новац који је имао или зарадио давао само на своје ћерке чинећи их лењим, материјалистима и похлепним. Мислим да то није исправан начин учења деце. Чак у једном тренутку се спомиње да би продао оца, сина и светог духа да својим ћеркама уштеди једну сузу. Оно што покреће Горија, због чега живи, јесте трагична, превелика љубав према ћеркама. Ћерке узвраћају тако што га посећују само да би од њега узеле неки новац. Оне не долазе ни на сахрану свог оца него шаљу празне кочије.

Једина особа која се брине о Чича Горију је млади господин Ежен де Растињак који је са њим све до смртног часа и бива једина особа на његовој сахрани. Из овога можемо да видимо да сва љубав и сав новац које је Чича Горио безрезервно давао својим ћеркама на крају није ништа учинио него их само учинио горим. Претпостављам да је само мало више мислио о себи, оне би га више поштовале.

Богдан Кошутић IIa

Zhang Ying 1b

КАРИКАТУРА

Прва карикатура

У првој карикатури можемо видети како изгледа тренутна ситуација у школама. Сви очекују од нас да будемо иновативни, јединствени, али и да радимо све што нам се каже, као да поштујемо иста правила и сви радимо исте ствари. Испоштовати сва наметнута правила, а остати свој и бити јединствен и креативан је немогуће. Од малена своје време проводимо у систему који као да те припрема за војску или затвор. На звоно се оглашавамо, носимо униформе (као да је грех разликовати се од других), поштујемо правила која су често нелогична и непрактична, наставник је увек у праву шта год рекао итд... Верујем да иза свих тих правила стоји добра намера, али није логично очекивати од ученика да буду јединствени, а да у исто време поштују сва правила која их уклапају у масу. Просто ћемо постати група робота и нико неће знати шта у ствари жели да ради са својим животом јер нико није залазио дубље и размисљао о себи већ о томе да испоштује све задатке које му је наставник наменио. Немам ништа против правила која се односе на поштовање туђе личности, културе, закона и сл... Против сам односа старијих према деци који од њих ствара одрасле људе без маште који су научили само да се утапају у масу и без поговора извршавају задатке.

Немања Ђошић 16

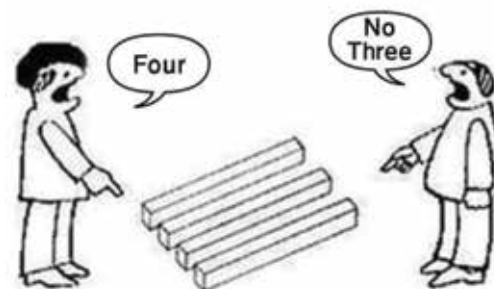
*

На овој карикатури можемо видети пример старомодних професора. Нажалост, без обзира што смо у двадесет првом веку, у неким школама и даље постоје овакви професори. Ова карикатура представља наставника који је посвађан са својим речима. Каже како жели од ученика да направи независне, иновативне људе који размисљају на добар начин. Али такође он жели да деца слушају све што он каже и раде све по његовим правилима. То је лоше зато што се деца никад неће осамосталити и научити да размисљају својом главом. Деца би требало да се међусобно разликују, а не да буду клонови, односно да се

не труде да мисле и изгледају као одрасли људи из њиховог окружења. Одрасли људи су имали другачије одрастање од новијих генерација и због тога се њихова мишљења доста разликују од наших. Ова врста наставе где деца немају прилику да открију шта их интересује није добра по њих. Професори морају да схвате да никад неће мотивисати дете за учење и развијање у интелектуалном смислу, ако их терају да уче исте ствари и да имају иста интересовања. Свако дете мора да буде широких схватања, да уме лепо да размисља и да увек буде спремно на све проблеме који их чекају у даљем животу. Али да би деца постала таква морају и професори да буду такви.

Тара Вујовић 16

Друга карикатура

У другој карикатури можемо видети да свако има своју перспективу и начин гледања на ствари, али то не значи да је нечије друго мишљење тачније или лошије од твог. На овој слици можемо видети да једна особа види 3 стуба или даске, а друга особа 4. Ако се потрудимо да нађемо тачно решење видећемо да нема тачног решења јер стварно са једне стране изгледа као 3 а са друге 4. То је метафора јер људи често воле да буду у праву (ево ја први увек волим да будем у праву), али морамо прихватити да је некад још неко у праву и ако нам се мишљења не слажу или подударују. Увек треба саслушати другу особу да бисмо могли да схватимо шта хоће да каже и да бисмо могли да видимо да ли је туђе мишљење исправније. Увек морамо поћи од себе и покушати да разумемо ставове неког другог. Без обзира да ли се слажемо или не важно је испоштовати саговорника и не наметати му своје мишљење. Исто треба да очекујемо и од других. Нико не треба да дозволимо да нам намеће своје мишљење и морамо саговорнику ставити до знања да мора да нас поштује. То је култура разговора. Ако те културе нема и ако саговорник нема поштовања према нама, нема потребе да такве људе имамо у својој близини.

Немања Ђошић 16

ЉУДИ ВУКОВИ

Када кажемо да је неки човек вук, обично мислимо на некога ко је неустрашив и ко се одваја од већине својом храброшћу и одлучношћу. Међутим, мало људи зна да су вукови заправо веома слични људима, саосећајни и дружељубиви. Требаће још пуно времена да се слика о вуковима промени. Они су за сада представљени као крволочне животиње које краси непрестана борба и жеља за преживљавањем. Обично за људе који су све супротно од вука кажемо да су овце, јер их има пуно а и овца није претерано бистра животиња.

Ђорђе Пајић IIa

Татјана Боричић IV1

Тодор Пушица IV1

ЉУДИ СВИЊЕ

Свиње као животиње важе за веома интелигентне животиње. Међутим људи свиње су тотално другачије. Важе за веома халапљиве људе. Стално желе више и више. Најчешће су елегантно попуњени и понашају се арогантно. Немају манире и не знају да се понашају културно. Људи свиње су често безобразни и само желе да повреде друге без разлога. Људи свиње су комбинација људи који су паметни и безобразни. Овај тип људи је веома опасан по друге људе јер они могу да их емоционално повреде и униште живот.

Милена Ђуковић IIa

ЉУДИ ЛАВОВИ

Људи за које кажемо да су лавови су често лидери у друштву и доминантни. Имају позитиван поларитет, воле да се одмарају и да контролишу ситуације. Сви су обавештени кад они уђу у просторију. Они су креативни и друштвени, њима је изузетно тешко одолети сви очекују од њих да се добро забављају. Они воле сунчано време и високе температуре. Имају специфичну снагу и често имају многе пријатеље јер су дарежљиви, самоуверени и привлачни тиме су у стању да уједине више група људи у свакој прилици.

Душан Чуквас IIa

ЉУДИ МРАВИ

Људи мрави су људи који су веома вредни и не окрећу главу послу. Воле да раде и не одустају када је тешко. Јако су сложни и групни рад им иде од руке. Уживају у помоћи и подршци пријатеља. Тешке послове подносе лако.

Марија Мања Томић IIa

Лела Елени Милона Ia

Александар Ивановић Ia

Мишаило Маџура I6

Марио Јовановић Ib

Tara Bell IV2

„ДАВЉЕЊЕ У ПЛАСТИЦИ“

Овај текст говори о томе како сами уништавамо нашу планету Земљу. Пре отприлике 150 година створили смо материјал идеалан за уништење света, пластику. Написано је како се пластика немарно баца у воде наше планете и тим путем наставља даље у океан што штети морском свету, а и нашој води. Одлучила сам се за овај текст јер је јако упечатљив и има веома важну поруку о данашњем стању света. Поред објашњења где се то пластика највише баца, како загађује наш свет, додате су слике које још тачније објашњавају текст. На слици се налазе мали кружићи на мапи света који указују највећа загађења. Запао ми је за око наслов који привлачи читаоца са упечатљивим и метафоричким значењем. Мислим да овакви текстови скрећу пажњу на лоша дешавања у свету која треба да се зауставе. Овај текст има велику поуку и препоручила бих га свима.

Марија Мања Томић Ila

Zhang Ying Ib

Лела Елени Милона Ia

Ника Копривица Ia

Алекса Радовић Ia

ЉУБАВ НИЈЕ САМО РЕЧ

Љубав није реч само,
То и ти и ја, друже, знамо.

Не можеш волети умом,
Ипак до срца она дође,
Делима почнеш да је показујеш,
А жеља за речима к'о да те прође.

Љубав није реч само,
Надам се да и ово знаш:
Прво заволиш себе,
Јер у њој добијаш оно што даш.

Ни сам не приметиш како,
Ал' ти постане лако,
Да причаш мање, а осећаш све више и више,
Па схватиш да у љубави важи:
Како волиш тако ти се и пише!

Зато воли јако, све више, а тише.

Аутор Богдан Кошутин IIa

Уна Дивовић IV1

Луна Пеић IIIa

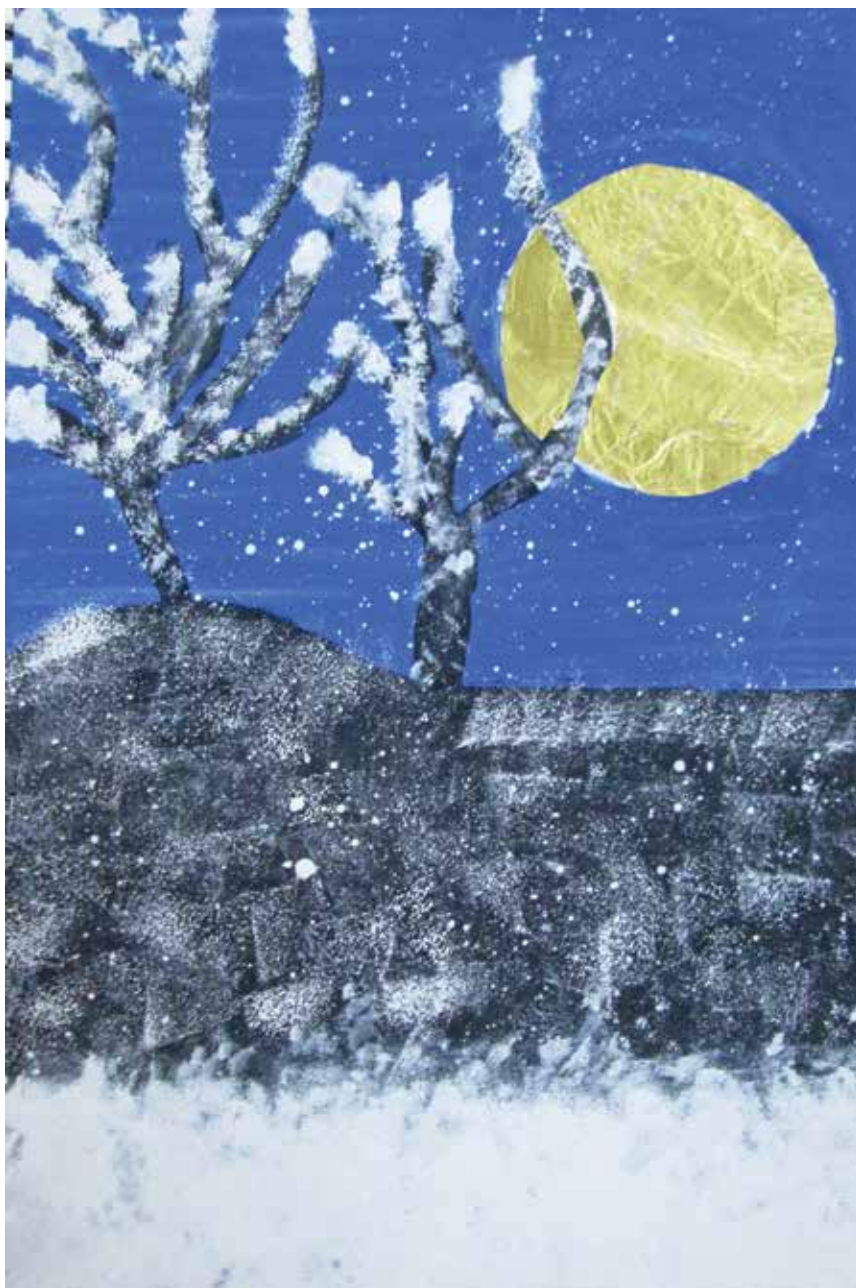
ЗИМСКИ РАСПУСТ 2019.

Путописац Марио Јовановић | 6

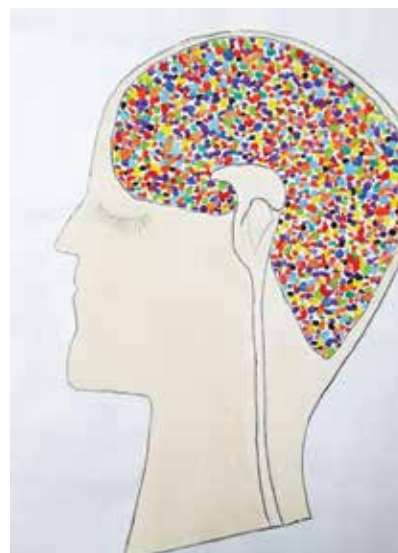
Мој распуст је био веома занимљив. Био сам на многим егзотичним дестинацијама. Мој тата и ја смо прво отишли до Италије у једно мало место где смо преспавали и наставили даље са нашим путовањем. То мало место се зове Sant'Agata Bolognese и налази се близу Болоње. Сутрадан смо наставили наше дивно путовање ка Болоњи. Код Болоње смо посетили фабрику Ламборџини аутомобила. Ту смо видели како се неки од најлепших спортских аутомобила праве. Када смо отишли да обиђемо фабрику, за време док сам слушао водича, нека жена ми је пришла и дала ми је парче исечене коже са Ламборџини знаком. У Ламборџинијевом музеју смо видели велики део историје Ламборџинија, тај музеј садржи двадесет један аутомобил и четири мотора за те аутомобиле. Поред свих аутомобила има симулација вожње. Ја сам пробао да возим на том симулатору, али су ме зауставили после шест минута. После обиласка фабрике кренули смо даље ка Сан Рему. Чим смо стигли, мој тата ми је предложио да идемо да се прошетамо по граду. Ја сам се сложио пошто ми је мама рекла да је то веома леп градић. Ту смо преспавали и наставили даље сутрадан. Наставили смо путовање ка Монаку. У Монаку смо били у музеју принца Монака. У том музеју се налази његова колекција скупих аутомобила и формула. Прошетали смо се и луком Монака, ту се налазе велике јахте и бродови. После обиласка Монака смо наставили пут даље. Кренули смо ка нашој задњој дестинацији која је била Бандол у Француској. Бандол је један мали град, 30 километара од Марсеја. Ту сам срео моју маму која се тамо преселила зато што иде у школу кувања. Са њом смо ишли на многа лепа места која се налазе у Француској. Као што су околна језера. Бандол је баш леп град. Он се налази на мору па је тамо јако топло. На том језеру се налазе три мала села. Ми смо били у сва три. То су села где се људи баве пољопривредом. Пети дан смо отишли до Лиона. Лион је један велики град који се налази у централном делу Француске. Ту смо се шетали тим лепим градом. Видели смо катедрале, цркве, споменике... Пут до Београда је био предугачак да би се прешло из једног дана па смо онда преспавали у Верони. Пут од Бандола до Вероне је веома кривудава ауто-пут са оштрим кривинама. Када смо стигли у Верону, отишли смо до продавнице да купимо неке сиреве.

Остатак распуста ми је прошао брзо. Излазио сам са другарима напоље, играо сам игрице, и радио многе друге лепе ствари.

Ивона Којић За

Луна Пеућ IIIa

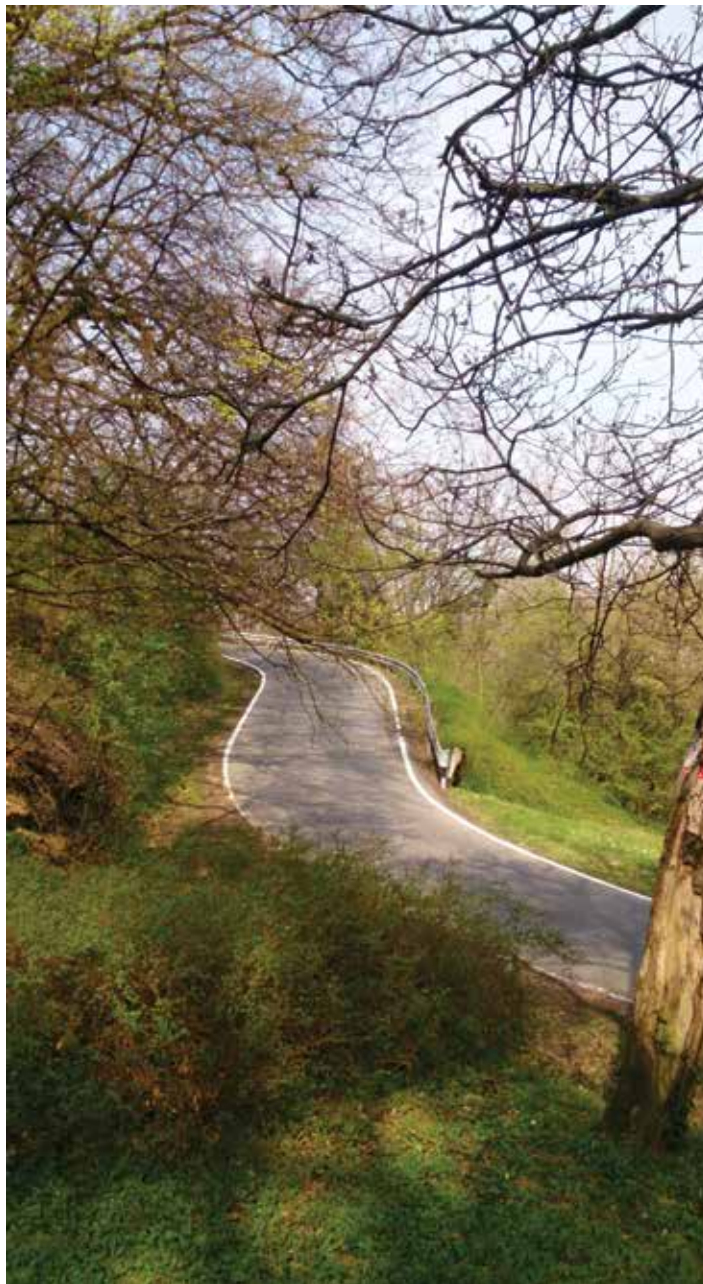
Миса Богдановић IV1

Татјана Боричић IV1

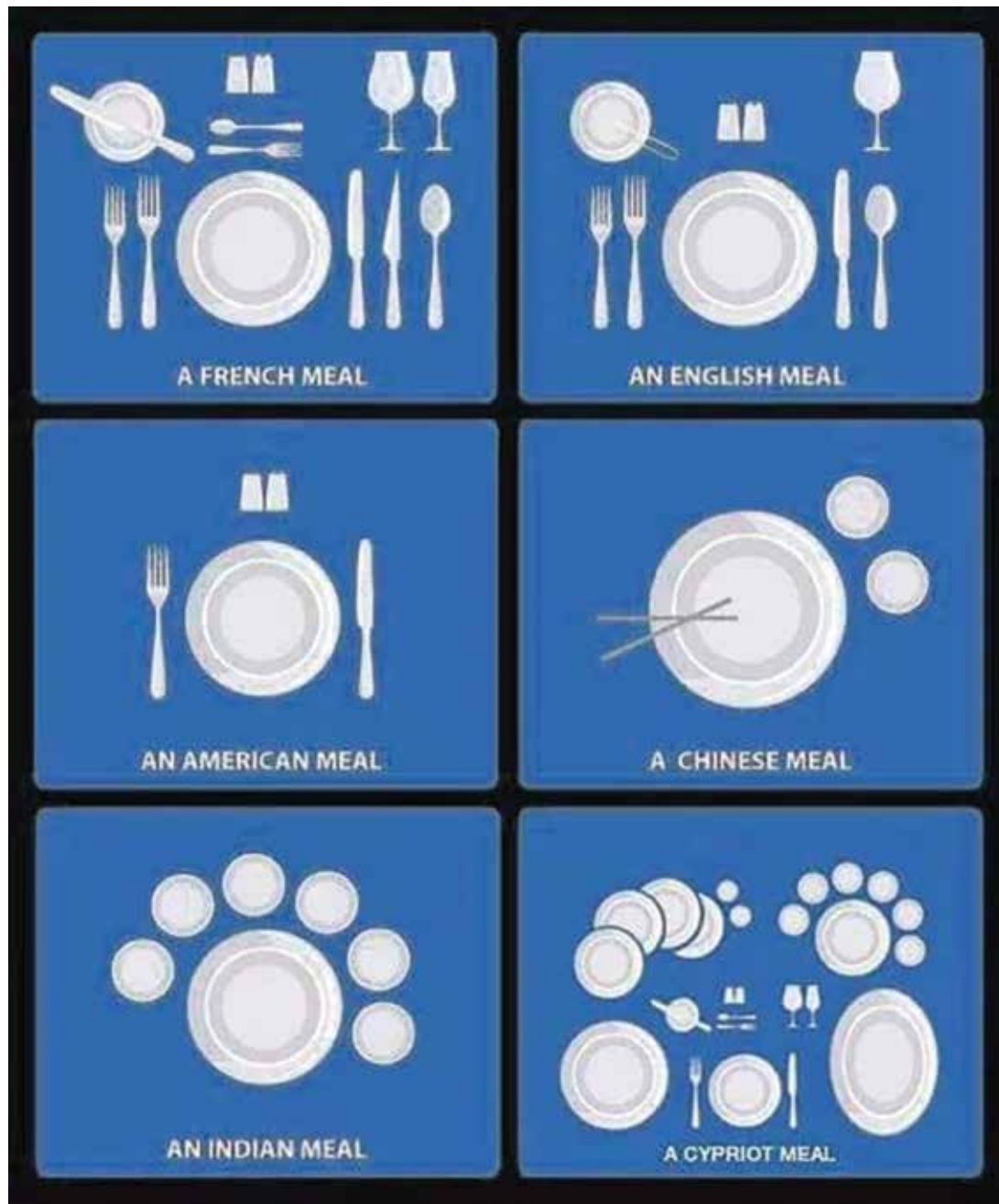
Богдан Кошутећ IIa

Богдан Кошутећ IIa

Миа Богдановић 4 а

Dear diary...

I usually don't write stuff like this. I never had a diary where I write about my day, how it was or about my feelings and stuff like that but today I decided to give it a try. So here I go, writing to myself.

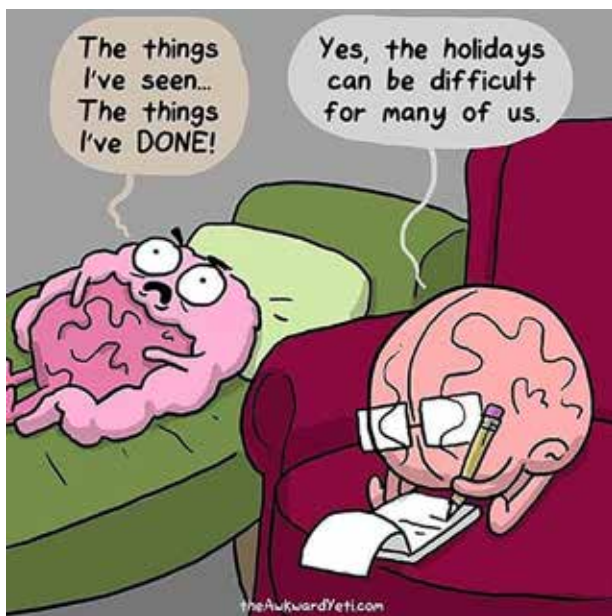
It started all when my fitness trainer told me about this marathon and asked me if I was interested in running the marathon. He said it is a wonderful experience. It is one of those things where people say it's IMPOSSIBLE! I can't do that, I'm not built for this. I didn't listen to those people and I decided that I would run the marathon as a life experience. I know it's very hard to finish a marathon and I totally understand the people who say "It is IMPOSSIBLE" but I wanted to give it a try and see how far I can go. Besides we get free t-shirts and shoes, so why not?

I started to prepare for the marathon. I had 5 weeks left to prepare before the marathon starts. I had to make a plan because school is getting serious and I go to the gym three times a week. So I decided to run every Saturday around the lake Ada. It's about eight kilometers. Eight kilometers! That's not a small number. But I said to myself that I would try at least. I took the bus from home to the lake and when I saw how far I had to run I was shocked. The 8 kilometers looked even more now. So I put my earphones on and played my playlist that I prepared for the marathon and then I just started running. I was just running and running with no distractions, just trying to stay on one rhythm with my breath and try to keep one tempo. At the end I did it! I actually did it and I still have no clue how. It was not easy but with focus I was able to do it.

After 5 weeks of preparing for the marathon I thought that I was ready. When I stood in front the start line I was scared and excited at the same time. So I just started to run. It wasn't easy at all. After 2 hours of running I had 5 kilometers to go. But I really couldn't run anymore. I was so tired and my legs hurt so much, I never felt that kind of pain. So I decided to run the last 5 kilometers for the people that mean a lot to me. I ran for my family for my friends and for my trainer who really believed in me. Those people gave me the motivation I needed. Today I learnt that nothing is IMPOSSIBLE!

Стефан Ристов IIIБ

Diary entry

I was still in my bed, when I woke up this morning. I was just trying to think about a reason to get up. But why would I get up, there's nothing to eat, nothing I can do during the day, except for lei in my bed and just try to be as quiet as I can. I'm feeling terrible and sad in a world that I cannot fathom. I just can't believe why this is all happening to me.

Trying to get (pull) myself together I decided to walk very quietly to the sink where we can get water. As quietly as I could, I tried to fill my glass. Sometimes I'm just feeling like my life isn't making any changes to this world, feeling like I'm worthless, nobody else than someone I can't be and I don't want to be. Feelings I can't handle and never share with anyone overflow. These feelings shape my life and there is nothing I can change about it.

Drinking my glass of water, I realize what this has all done to me. This war? took away my life, my freedom and everything I liked about it. It just took away the things I loved the most about this world. I'm going crazy with this situation, I'm asking myself if I will ever get my life back again.

After a good drink of water I went back to bed where I continued thinking how much I have suffered and how much I miss the old ways, the good ways. The time before the war was a time of peace and prosperity but people will be people, they will always find a way to mess up their own paradise. People can't suppress their own feelings be that happiness or envy, that makes me mad and therefore I am by default human.

Realizing that just by staying here and being sad is not going to help anyone I decided to walk a bit and try to find something to cheer me up, so I stood back up from the comforts of the bed. If course there was nothing new to do in this house, no new objects, no new ideas, nothing and all because we can't go outside, this war...

This small search for happiness in a sad place has reminded me why in the first place I was so reluctant to get up or do anything, just like every single day. Water did help though, it did refresh me and give me life against my dry and hard lips but that will be the pinnacle of my happiness for today and I know it. People, war, the house, the bed, are all just things and objects that make my life look worse day by day. I will just go back to sleep hoping never to wake up again and think about these things, or hope to get up and get that glass of water without overthinking.

Стојан Стојанов III6

ТИНТИН, БЕЛГИЈСКИ АНТИПОД ПЕТРУ ПАНУ

Тинтин ове године пуни 90 година. Већина је чула за њега – реч је о риђокосом младићу са чудном фризуром. Девет деценија по стварању овог стрип јунака, први албум је изашао давне 1929. Авантуре овог храброг репортера и даље су предмет интересовања. Стрипови се сваке године продају у хиљаде примерака. Албуми приповедају авантуре младог репортера-детектива на четири континента. Читаву причу је осмислио белгијски цртач стрипова Ерже.

Како се непролазна Тинтинова популарност може објаснити? Можда захваљујући његовој младоликости. Наиме, његове године се не могу заиста одредити. Рекло би се да је реч о мушкарцу који је навршио 30 година, али који исто тако у лицу изгледа и као дечак или адолесцент. Па и поред тога што не делује као да припада свету одраслих, овај човек-дете успешно решава њихове проблеме, за разлику од Петра Пана који је у могућности да их вешто избегне, и чије се године такође не могу са сигурношћу одредити. Можда је за његов успех заслужна и безгранична слобода коју Тинтин ужива, јер на крају крајева он није везан никавим породичним везама – оне су у свим бројевима стрипа непостојеће. Оно што се још да приметити је готово непостојање женских ликова у стрипу, тако да Тинтин је јунак који не остварује нити какве интимне односе. Поред тога, све време је на путовањима по свету, што је још једна од облика његове слободе.

Оно што је код Тинтина још привлачи пажњу јесте и његов симпатичан пас Милу, сличан Обеликсовом Идефиксу, с том разликом што на себи својствен начин води унутрашњи монолог о актуелним ситуацијама којима су ликови изложени, мисли и саосећа се. Овај псић је нераскидиво повезан са својим господарем, па чак и онда када се то у стрипу чини немогућим. Тако, у албуму под називом „Тинтин у земљи црног злата“ (Tintin dans le pays de l'or noir), млади репортер бива киднапован одмах по доласку на Блиски исток. Иако одведен на тајну локацију, где чуда, Милу се наједанпут појављује поред свог газде. Аутор је овим вероватно хтео да нагласи лирску компоненту нераскидивости њиховог односа. Како и не би, јер је име Милоу акроним од имена ауторове тадашње девојке, Marie-Louise.

Ерже се у кроз свог стрип јунака истински суочава са свим проблемима свог времена. Тих тридесетих година, Белгија се налази у сред своје колонијалне експанзије, нарочито у држави Конго, богатој златом, то „парче колонијалног колача“ који је белгијски краљ Леополд II желео по сваку цену. Стога се Тинтин у свим албумима бори против зла или онога што он сматра да је лоше. Слоган стрипа је изашао одмах по објављивању првог албума и гласио је „од 7 до 77 година“, чиме је он био намењен разноликој публици.

Припремио Дарко Милетић, професор француског језика.

А да ли сте знали да са Тинтином можете успешно да учите француски ?

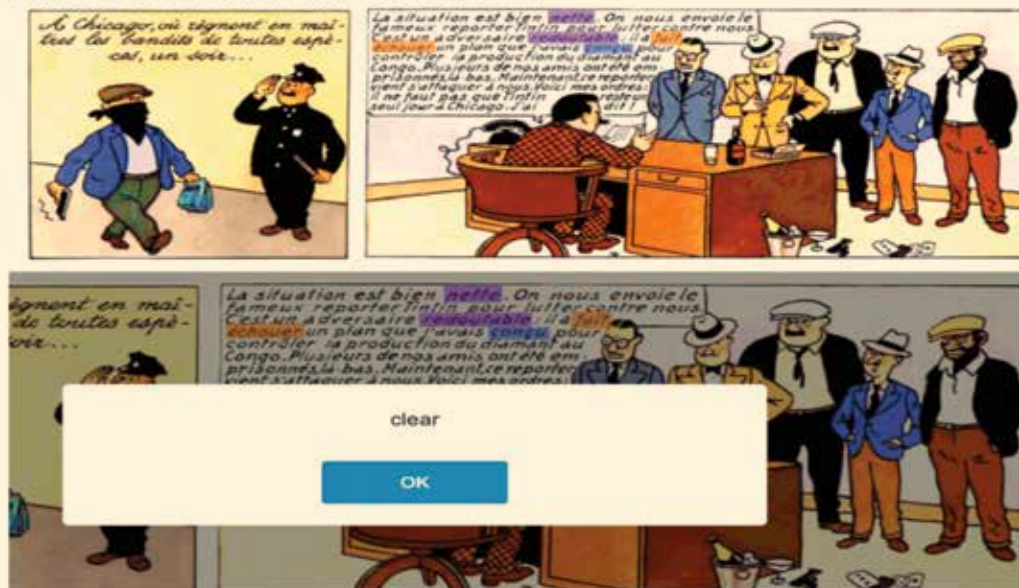
Ученица наше школе Милена Ђуковић је за свој personal project на МYP програму осмислила интерактивну платформу за учење француског језика, послуживши се једним од Тинтин стрипова. Браво, Милена !

Introduction

This interactive comic book has been made to help French learners to expand their vocabulary by using different and interesting method of learning new vocabulary. The words that can be found in this interactive comic book are for learners on level DELF B1/B2.

How to use this interactive comic book?

While you are reading this interactive comic book you will see that some words are highlighted. Click on the highlighted bubble to see the explanation of that word (translations, definitions, images, etc.) Here is the example for the word *nette*.

Note that words are highlighted in different colors depending of the type of word. Here is the legend of colors.

Color	Type of word
	Noun
	Adjective
	Verb
	Adverb
	Expression

I hope you will enjoy using this interactive comic book as the method of expanding your French vocabulary.

Milena Čuković

IL MIO VIAGGIO A VERONA

L'estate scorsa sono andato in Italia, a Verona. Ci sono andato con la mia famiglia e un mio amico. Il sul nome è Milos. Noi siamo visitato l'Arena di Verona. Si trova nel centro della città. L'Arena di Verona è molto grande. A Verona c'è una strada molto lunga e ci sono molti negozi. Questa strada inizia sul lato nord dell'arena. A Verona c'è un ristorante dove c'è una varietà di cibo italiano, come pizza, pasta, lasagne... Li abbiamo mangiato una pizza capricciosa. Era buonissima!

Questo ristorante si trova alla fine di una strada chiamata Mazzini.

Chiunque andasse a Verona molto probabilmente passera per la strada Mazzini. Verona è una delle città più divertenti che puoi visitare in Italia con la tua famiglia e i tuoi amici. A Verona ci sono molte attività da fare, gli anziani possono fare delle passeggiate lunghe, per i bambini ci sono tante cose divertenti come parchi e altre attività. C'è un fiume a Verona che circonda l'intera città. Con l'aiuto di questo fiume si difesero dai nemici. Questo fiume si chiama Adige.

Mi sono divertito a Verona e mi piacerebbe visitarla di nuovo.

Mario Jovanović la

ЗНАЧАЈАН ГОСТ

Госпођа Елоиса Мендес, која је мексичког порекла, посетила је нашу школу 11. 4. 2019. године. Ученици прве године су припремили традиционална мексичка јела, а касније је она одржала презентацију о мексичкој кухињи. Ученици су могли да пробају тортиље, ћуросе, сендвиче, гуакамоле... Атмосфера је била одлична. Када су сви завршили са јелом, она је одржала предавање о мексичкој храни која је била на шпанском језику. Састојци који се највише користе у Мексику су кукуруз, пасуљ и чили. Они у великим количинама такође користе парадајз и авокадо. Храна им је љута и веома зачињена. Госпођа Елоиса је донела бомбоне које су тамо веома популарне. Биле су веома љуте или веома тврде и готово немогуће за јело. Ми се захваљујемо госпођи Елоиси на издвојеном времену и надамо се да ћемо поновити ово дружење.

Тара Вујовић la

SALSA DE "PICO DE GALLO"

Ingredientes

1. 1 tomate grande o dos tomates chicos cortaditos en cuadros.
2. 1/3 cebolla mediana cortado en cuadritos.
3. 2 chiles serranos o 1 jalapeño cortado finito, puede ser el chile picante verde que usan aquí en Belgrado
4. 1 limón su jugo.
5. 1/3 taza de cilantro picadito.
6. sal para sazonar.

INSTRUCCIONES:

1. Coloca el tomate, cebolla y chile, todos ya picaditos, en un tazón. Revolver bien, y agregar el jugo de limón y el cilantro. Revuelve otra vez con mucho cuidado para que los ingredientes mantengan su textura. Sazona con sal al gusto. Cubre el tazón con un plástico y refrigera por lo menos 20 minutos antes de servir.

TACOS SUAVES DE POLLO.

- 2 tazas de pechuga de pollo cocida en pedazos o desmenuzada.
- 12 tortillas (se compran en Maxi)
- Queso blanco "Beli Sir Kriska"
- Lechuga.
- Tomate.
- Salsa de pico de gallo
- Crema "Pavlaka za Kuvanje"

Instrucciones:

- 1.- Calentar las tortillas, colocar el pollo dentro bien sazonado.
- 2.- Hacer un rollo hasta formar un taco.
- 3.- Arriba el rollo se coloca lechuga, crema y queso rayado.
- 4.- Se acompaña con la salsa de pico de gallo.

Se puede acompañar con rebanadas de aguacate.

* Estas mismas tortillas se pueden rellenar de papa cocida y molida como un pure o frijoles molidos como un pure.

AGUA DE LIMÓN CON SEMILLAS DE CHIA

Ingredientes:

Un paquete de semillas de Chía (se compra en Idea London)
Jugo de 10 limones
Azúcar
3 litros de agua

Instrucciones:

- 1.- En ½ litro de agua, remojar las semillas de chía (se aconseja que este remojo sea de por los menos media hora o más tiempo, antes de la preparación de agua de chía con limón.)
- 2.- Una vez lavados y bien secos los limones, córtalos en mitades, reservar algunas rodajas para la decoración final.
- 3.- Con la ayuda de un exprimidor o de forma manual, extraer el jugo de todos los limones
- 4.- Mezclar el jugo de limón, junto con el agua, azúcar y las semillas de chía, previamente remojadas.

Servir, y se desea, decorar con unas rodajas de limón, previamente reservadas, y agregar hielo al gusto. También se puede decorar con hojas de menta.

TORTA DE JAMÓN CLASICA PARA LA HORA EL DESCANSO EN LA ESCUELA

Ingredientes:

- Una baguette grande (se compra en Maxi)
- Jamón de pavo o de cerdo - 6 rebanadas
- Queso blanco (El que les guste más) - 100 gramos
- Jitomate
- Cebolla
- Mayonesa
- Aguacate
- Lechuga orejona
- Mantequilla
- Chile picantes envasados

Instrucciones.

- 1.- Cortamos el pan por un costado, quedando en dos partes.
- 2.- Untamos mantequilla por ambas partes y colocamos en un sartén a fuego bajo. Dejamos por unos segundos, hasta que la mantequilla untada se haya absorbido a la telera y retiramos del fuego. Si no hay fuego solo se coloca mayonesa.
- 3.- Untamos mayonesa en la parte interna de las teleras. Colocamos una hoja de lechuga, agregamos una rebanada de jamón, una rebanada de queso. Añadimos rebanadas al gusto de cebolla, jitomate y aguacate. Agregamos la otra rebanada de jamón, otra más de queso y otra hoja de lechuga. Chile en vinagre al gusto.

Para terminar, unimos las dos partes de la telera.

FRESAS CON CREMA:

PLÁTANOS CON CREMA

WIE HEISSEN DIE PERSONEN?

Widder: _____

Stier: _____

Zwillinge: _____

Krebs: _____

Löwe: _____

Jungfrau: _____

Waage: _____

Skorpion: _____

Schütze: _____

Steinbock: _____

Wassermann: _____

Fische: _____

Lösungen: J.S. Bach, Houdini, Da Vinci, David Beckham, Karl Marx, Mark Zuckerberg, John Kennedy, Clint Eastwood, Heidi Klum, Tom Hanks, Angela Merkel, Diana Spencer, Mata Hari, Mick Jagger, Yves Saint Laurent, Mutter Teresa, Sean Connery, Clara Schumann, Mahatma Gandhi, John Lennon, Pele, Leonardo di Caprio, Martin Luther, Bill Gates, Woody Allen, Mark Twain, Ludwig van Beethoven, Rowan Atkinson, Isaac Newton, Elvis Presley, Francis Bacon, James Watt, W.A. Mozart, Liz Taylor, Albert Einstein, Steve Jobs

МАНИФЕСТАЦИЈА „ЦАРСКИ ПУТ. ЈЕКАТЕРИНБУРГ“

У оквиру „Међународног дипломатског форума“ 16. маја 2019. године у РЦНК „Руски дом“ одржаће се манифестација „Царски пут. Јекатеринбург“, чија ће тема бити историјско наслеђе последњег руског цара Николаја Другог Романова у Јекатеринбургу.

Николај II Александрович (рус. Николай II Александрович; Царско Село, 6/18. мај 1868–Јекатеринбург, 17. јул 1918) био је последњи император сверуски, краљ Пољске и велики кнез Финске. Владао је од 20. октобра/1. новембра 1894. до 2/15. марта 1917. године. Владавину је окончао абдикацијом током Фебруарске револуције.

Био је син и наследник Александра III и Марије Фјодоровне, данске принцезе Дагмар пре удаје. Супруга му је била Александра Фјодоровна са којом је имао петоро деце, четири кћери и једног сина.

Период његове владавине обележен је економским развојем Русије и истовремено порастом социјално-политичких противречности и револуционарних покрета који су довели до Руске револуције (1905) и Октобарске револуције (1917). У спољној политици водио је политику експанзије на Далеки исток где је водио рат са Јапаном. У Првом светском рату прикључио се блоку Сила антанте.

Први светски рат и однос према Србији

Уочи почетка Првог светског рата, Србија суочена са претњама Аустроугарске обраћа се руском цару Николају Другом за помоћ. Русија се, на лично залагање цара, одлучила да уђе у рат против Аустроугарске ако дође до напада на Србију. Николај II је инсистирао на одбрани Србије, иако је опомињао од својих војних експерата да Русија није спремна и да не може војно да парира Немачкој. Није се обазирао на њихова бројна упозорења да то може да резултира неуспехом, а у даљој инстанци и социјалним немирима. Током рата, Русија је слала велике количине муниције, санитетске помоћи, храну и добровољце, али је такође притискала савезнике Антанте да и они помогну српској и црногорској војсци у њиховој одбрани. Николај II је представљао снажног српског савезника у будућој подели Европе. Штитио је интересе Србије, поготово од италијанских претензија на јадранској обали. Руски цар је директно заслужан за преживљавање српске војске током њеног повлачења ка Грчкој. Док су наши исцрпљени и промрзли војници стизали на јадранску обалу, француска штампа је писала како нема сврхе превозити људе који су већ практично мртви. У сећању на та дешавања остало је чувено ултимативно писмо које је руски цар упутио савезницима. У писму је запретио да ће Русија иступити из рата и потписати сепаратни мир са Немачком, ако савезници, а пре свих Италија и Француска, не пошаљу своје бродове и превезу српске војнике на сигурно. Енергично и кратко писмо Николаја Другог гласило је: Уколико се српска војска одмах не избави из Албаније, Русија раскида савез са Антантом и склапа сепаратни мир са Немачком. У Београду му је подигнут споменик 2014. године.

Одрекао се престола у јеку Фебруарске револуције (1917) и од тада се налазио под кућним притвором заједно са породицом у Царскоселском дворцу. У лето исте године, одлуком Привремене владе, са породицом је упућен у Тоболск. У пролеће 1918. године бољшевици су га пребацили у Јекатеринбург где су га и стрељали 17. јула 1918, заједно са породицом и четворо слугу.

Императора Николаја II Александровича Романова канонизовала је 1. новембра 1981. године Руска православна загранична црква која тада није била у јединству са Московском патријаршијом. Деветнаест година касније, 2000. године, и помесна Руска православна црква га је канонизовала заједно са супругом и децом. Проглашени су за мученике.

Посмртни остаци цара Николаја II, царице Александре Фјодоровне и великих кнегиња Олге, Татјане и Анастасије уз државне почасте су сахрањени 1998. године у Петропавловској тврђави у Санкт Петербургу.

Припремила Данијела Бакић

В СЕРБИИ ОТПРАЗДНОВАЛИ ДЕНЬ ПОБЕДЫ

9 мая 2019 года в Сербии прошли торжественные мероприятия, приуроченные к 74 годовщине празднования Дня Победы над немецко-фашистскими захватчиками.

9 мая 2019 года в День Победы над фашизмом в Сербии в четвертый раз проведена акция «Бессмертный полк». Жители разных городов страны, представители ветеранских организаций, обществ российско-сербской дружбы, организаций российских соотечественников, бизнес структур вновь вышли на улицы сербских городов с портретами своих родных и близких, воссоздав таким образом картину судеб солдат, участвовавших во Второй мировой войне, отражении агрессии НАТО на Югославию в 1999-м.

Торжественные мероприятия прошли по всей территории Сербии. Марши «Бессмертного полка» прошли по 12 городам республики. Кроме того, участие в акции приняли и жители БИГ.

«Бессмертный полк» собрал под своими знаменами сербов, русских, представителей других братских нам народов, доказав, что способен стать ещё одним важным символом нашей общей истории. Мы вместе воевали и вместе должны сохранить память об этом во имя нашей дружбы.

На центральной площади у мэрии города состоялся грандиозный праздничный концерт с участием российских и сербских исполнителей,

после которого многочисленной публике был показан фильм «Балканский рубеж». Организатором праздничного концерта выступил Русский Дом в Белграде, поддержку в проведении мероприятия оказали мэрия Белграда и Правительство Москвы.

Торжественные мероприятия, приуроченные ко Дню Победы, завершились в г. Ниш, где состоялся большой парад. Мероприятия широко освещались ведущими российскими и сербскими СМИ.

EFFECTS OF STRAWS ON THE OCEAN AND ANIMALS

What are straws?

A drinking straw is a small tube that helps people drink beverages more conveniently. They can be made out of plastic (polypropylene or polystyrene), paper or some different material.

The problem

Plastic straws contain around 0.022% of the ocean. Around 90% of the oceans plastic comes from Asia and Africa. People may not know the true damage one straw can do to the ocean. But one straw could kill a baby turtle. The straws get up inside their nose. But the straws don't only kill turtles. Plastic breaks down once it enters the ocean to smaller and smaller pieces rather than dissolving. Because of this many fish are endangered. The straws can also kill birds. Seabirds are probably mostly affected by them. They can choke on the plastic. It has been reported that around 1 million seabirds die every year due to plastic straws. It has also been said that around 80 to 90 % of seabirds have some type of plastic in their stomach.

The solution

Now, many people can't stop using straws, people with autism, or even those who suffered a stroke and many more with serious issues find it easier to drink with a straw rather than from the cup. This is very understandable and in my opinion there is a simple solution. Some countries have considered banning the use of the straws, others suggested that people start using paper or even straws that are made out of stainless steel. This is a great idea because they can be used several times. The stainless steel could last a very long time and could be used for a very long time.

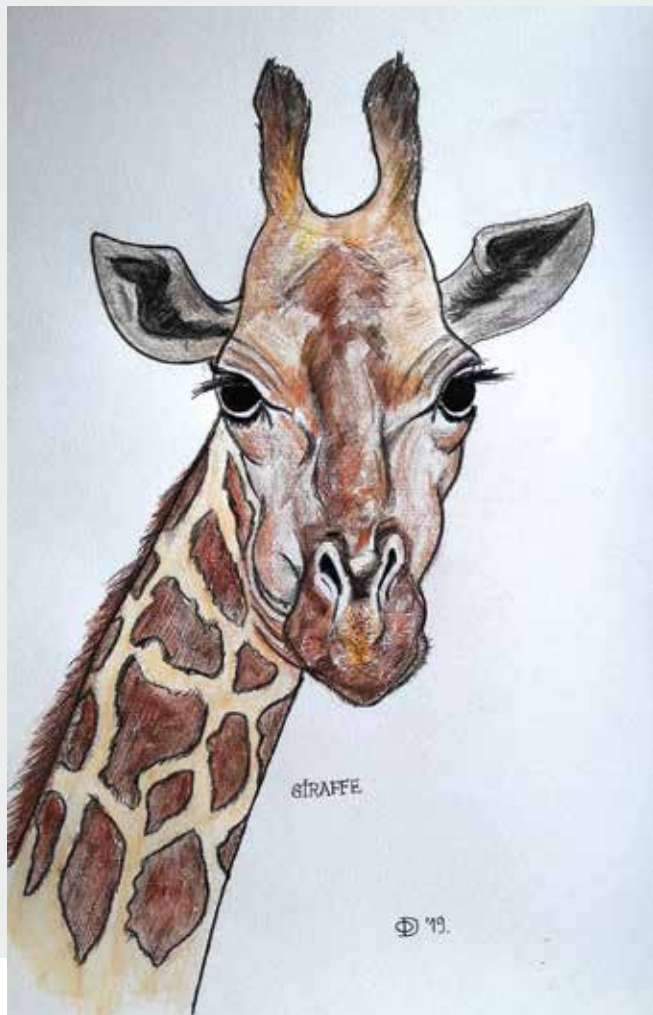
Mia Đorđević Ila

ВЕСТИ ИЗ НЕСВЕСТИ

Ученици III године DP Science предмета дошли су до свемира. Добро, не баш ученици, него њихова идеја за Group4Project. Наиме, пријавили смо се за НАСА пројекат Cube in the Space. Пројекат се огледа у томе да се у мале пластичне коцке ставе узорци семена који ће ракетом и балоном одлетети у више слојеве атмосфере и вратити се на Земљу. Спакована семена ће се посејати и анализирати да ли је постојао утицај температуре, притиска и влаге на клијавост. О резултатима у следећем броју.

Марија Кержлин Трифуновић

ЗАСАВИЦА 2019.

Ученици треће године имали су теренски рад у Засавици 21. маја 2019. године. За свакога је било активности, неко је узорковао воду, неко земљу за радове из биологије или ЕСС-а, а део ученика је имао активности за КАС. Вожња бродом, уз дивно предавање домаћина је употпунила причу о овом специјалном резервату природе. Без обзира што је ово дестинација која је, између осталог, туристичка, утисак је чисто, лепо, нетакнуто. Препоручујемо је за одмор и проширивање знања о богатству наше земље.

Заштитници природе

ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ

Ученици и наставници наше школе су ове године обележили Дан планете Земље, кроз заједнички час у природи, који су реализовали са представницима Универзитета Сингидунум, Студијског програма за животну средину и одрживи развој.

Циљ радионице је био активно укључивање ученика у симулацију живота једне мале људске заједнице у листопадној шуми. Ученици су имали прилику да практикују традиционална еколошка знања и тимски рад, како би схватили улогу и значај биодиверзитета у екосистему. Програм је био подељен у три целине: шумска тајна, шумско купатило и шумска карика у оквиру којих је ученицима постављено пуно интересантних питања, као што су: шта се једе, шта нас једе, шта нас штити, а шта нам прети. Ученици су, такође, били упознати са концептима терапије сунцем, купањем у шумском ваздуху, кроз које су показане нераскидиве везе човека и природе.

Нена Шурлан

МУЗЕЈ ИЛУЗИЈА

Наши оријентирци су 26. 12. 2018. опробали своју сналажљивост у изузетно занимљивом простору Музеја илузија. Подједнако је било забавно и основцима и гимназијалцима. Сlike говоре више од речи.

SUR LES PISTES DE LA FRANCE – ФРАНКОФОНИ ОРИЈЕНТИРИНГ

Наш шармантни водич кроз француски део Београда 13. 3. 2019. био професор Дарко Милетић. Прва тачка Француски културни центар и симпатична Катрин су оставили утисак на нас. Друга тачка је била потрага за француском пекаром у Добрачиној, која нажалост више не постоји. Морали смо да се утешимо крофнама које су нам (гле чуда) биле успут.

На Калемегдану је реч имао Богдан Кошутећ који нас је упознао са важним подацима у вези са спомеником и амбасадом.

Диван дан за упознавање нашег града. Професорке Светлана и Катарина су успут пропитивале тачке са неких претходних траса, али се наши искусни оријентирци нису дали. Завршну реч на француском је дала наша Нађа.

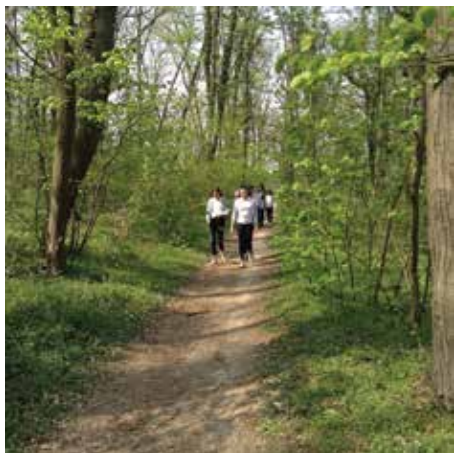

ХАЈДУЧКА ЧЕСМА

Наши оријентирци су 3. 4. 2019. покушали да пронађу Хајдучку чесму.

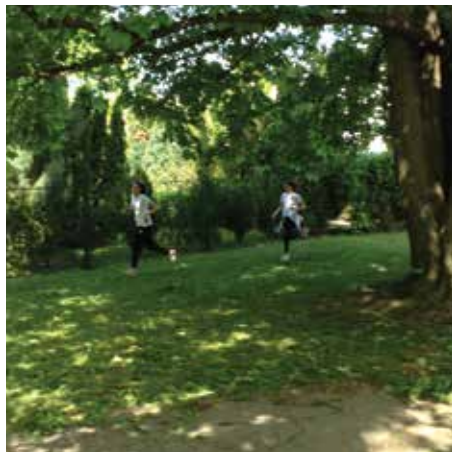
Извештај екипе: Кретали смо се шумским стазама. Водио нас је момак са Брда Богдан. Било нам је занимљиво. Ходали смо сат времена. Чак и они који су веровали да су неспретни, изненадили су себе. Права авантура се завршила испред Кошуте. Иако смо наше одредиште видели из комбија, верујемо да нисмо изневерили правила овог изузетног спорта. Спремни смо за следећи изазов Трагом Русије у Београду.

Екипа оријентираца

ТАКМИЧЕЊЕ У ОРИЈЕНТИРИНГУ – ОСЛОБОДИ КОРАК

Организатори такмичења у среду 24. априла били АОК „Кошутњак“ и наше професорке Катарина и Светлана. Победили су Иванић – Кокир 4.00; друго место Иванић млађи – Симић 4.08; треће место Ивона и Никола 6.11; четврто место Нађа, Теодора и Тифани 6.33; пето место Љубић, Шеић 6.44; шесто место Филип, Јеремија и Алекса 7.33; седмо место Анастасија, Тина и Марко 7.51; и осмо место Милица и Елена 10.52. Леп дан смо провели у природи. Задовољни смо што смо учествовали. Следећи пут снаге ћемо опробати облежавајући Међународни дан оријентиринга.

ВЕСЛАЊЕ

Веслање има веома дугу традицију у Београду и један је од најистакнутијих спортова на Ади Циганлији. Вођени том чињеницом желели смо да нашим Руђеровцима, макар на кратко приближимо овај спорт. Група ученика III године имала је ту част да са врхунским тренерима и педагозима ВС „Црвена звезда“ учествује у демонстрацији и тренингу на отвореној води. Вожња у ГАЛИЈИ и тимско деловање, добра атмосфера, још лепши дан употпунио је утисак и жељу да макар још једном дођемо и опробамо се у овом лепом спорту.

Спортска секција

ЗВЕЗДИНЕ ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА

Образовни систем „Руђер Бошковић“ и ове године био је домаћин у организацији Звездиних игра без граница. Традиционално окупљање, дружење и надметање екипа у полигонима са лоптом и полигонима спретности и окретности дало нам је могућност да се добро забавимо, али да у једној доброј атмосфери и у спортском маниру проведемо суботу у борби за медаљу.

Различити карактери, генерацијска разлика између учесника додатно је учинила манифестацију занимљивијом, али заслуге су припале најмлађима и најспретнијима. Ученици наше школе Андреј Кокир и Стефан Ристов најбољим резултатом конкурисали су и освојили пехар овогодишњег такмичења.

Такође, учествовали су у организацији програма, поставци, демонстрацији и са професором Александром Лекићем домаћински водили екипе све кроз препреке до самог послужења на крају.

Учесници су пуни утисака и речи хвале изашли из сале, а наш образовни систем је још једним пехаром улепшао простор у спортском кабинету.

Спортска редакција

ДЕФИЛЕ 2019.

Нена Шурлан: шик дама, увек прати последње модне трендове, наша разредна и раме за плакање, увек насмејана, алтруиста, брижна, широких схватања, посвећена ученицима и плесању, увек спремна да нас саслуша, пуна разумевања и оправданих часова, доследна и алергична на лаж.

Јелена Безаревић: универзална разредна препознатљивог корака и осмеха, добар психолог, увек се бори за наше интересе, увек жели да буде у току, разредна-детектив, емпатична, уредна, држи све папире и нас под конач.

1. ЛЕНА РАДОВИЋ

Ова уметница нам долази из Рима. Увек смирена и нагнута над својим цртежима у кабинету за АРТ. Искрена и тиха, ужива у слушању класичне музике и уметничкој фотографији. Сања о миру у свету и студијама индустријског дизајна у Холандији, омиљени школски предмет, погађате: ликовна уметност.

2. СОФИЈА КОВАЧЕВИЋ

Софи, наша грација, драмска уметница, будућа филмска дива. Изразито критички настројеног ума, паметница и вредница са главом вечито у облацима. Воли да пева. Помало тајанствена и у свом свету. Поздравите будућег студента Факултета драмских уметности у Београду.

3. ТАМАРА ШУША

Тами, весела, харизматична и позитивна особа. Помало ексцентрична, ова девојка специфичне боје гласа стално нам је смишљала духовите надимке. Воли стране језике, посебно енглески и шпански. Борац и шаљивчија у исто време, хумана и одлучна. Поздравите будућу студенткињу права или политичких наука, нову Маргарет Тачер.

4. МИНА ЈАРИЋ

Девојка заразног осмеха! Креативан дизајнер одеће, увек орна за акцију, оригинална и уметничка душа, покретач је позитивне енергије у свакој ситуацији. Ова девојка воли глуму. Памтићемо је као изврсну глумицу, водитељку. Тако вредна и одговорна, сигурним путем корача ка студијама дизајна ентеријера у Италији.

5. САРА СТАНКОВИЋ

Сарита, осећајна девојка изражене интуиције, увек елегантна, као да је управо сишла са модне писте. Памтићемо је по оригиналном начину шминкања, вожњи борда, одличним

цртежима и одважном духу. Иза маске дистанцираности крије се изразито емотивна особа и заљубљеник у психологију.

6. МИА МИЛУНИЋ

Она све ради полако и опуштено: њен лагани ход најављује сладокусца. Ко би рекао да се иза тако крхке појаве крије симпатична свађалица; увек брижна и осећајна, увек ту да нам пружи утеху. Ова девојка је изврсна глумица, Нушић јој је омиљени писац, а љубав јој је још мистерија!

7. УНА ЧОЛИЋ

Једна, једина, па још – Звездана; дружељубива и весела девојка заразног смеха. Као сваки авантуриста, она воли адреналин, екстремне спортове, кик бокс и крими серије; увек ведрa и оптимистична, машта о студијама међународних односа или политичких наука.

8. АЊА РОМАНДИЋ

Она је наш Наполеон, наш војсковођа у школским биткама – вредна, одговорна, паметна, амбициозна, драга, мила, посвећена старија сестра, најслађа причалица, комуникативна и упорна. Некада се бавила глумом и тенисом, данас обожава стране језике и једног Огњена. Она жели све да зна сад и одмах и зато је живот води ка студијама економије и менаџмента у Милану.

9. ИНЕС ГАЈИЋ

Ајнес, наша заљубљена Бањалучанка. Ова ведрa, насмејана, пријатна, амбициозна девојка, шармантног босанског акцента, дошла је накратко до нас, поставила трендове, засенила нас својим осмехом и стилем. Сад већ крупним корацима граби ка Бечу и студијама медицине!

10. МИА БОГДАНОВИЋ

Девојка са алкама, није косоока али нам долази из Кине. Дружељубива, ведрa и енергична, брзо се уклопила у наш школски живот. Љубитељка плеса, свог пса Текиле, широке црне одеће. Она диже атмосферу својом харизмом и шармом, где год да се појави. Будући студент психологије!

11. АЊА МАРКОВИЋ

Није ни дошла, а већ мора кући – најдража Суботица зове! Широког осмеха и широких схватања, опуштена у, такође, широком војвођанском стилу, остаће упамћена по лудим патикама, завидној вештини вожње и паркирања, духовитости, љубави према биологији. Остала је тиха и неухватљива. Поздравите будућег студента екологије или ветерине.

12. НИКОЛИЈА СТЕФАНОВИЋ

Плавоока, насмејана Чачанка. Памтићемо је као изузетно лепо васпитану особу, са финим манирима, по љубави према путовањима, немачком језику и добрим колачима. Овај светски путник управо је кренуо ка Бечу, али не ради опуштања већ ради студија психологије.

13. СТЕВАН ШИЈАН СТОЈИЋ

Разиграни дечко – омиљени део школе је терен за кошарку. Он је увек спреман на изазов, мало прича али кад каже, рекао је све. Памтићемо га као доброг и оданог пријатеља, поштењачину са израженим осећајем за правду. Љубитељ је теорије знања, реп музике, спортског и лежерног стила одевања. Поздравите будућег студента информатике!

14. ТЕОДОРА ВУКОВИЋ

Немојте је ометати само док спава – има времена, стиже на други час. Ова девојка бамби погледа воли јахање, свира клавир, обожава свог ретривера Нику и децу. Искрена је, мирна, спортски тип и не дозвољава никоме да унесе несклад у њен животни ритам. Поздравите будућег бечког студента!

15. ТАТЈАНА БОРИЧИЋ

Воли гласну музику и Црну Гору. Ова свестрана девојка пева, плеше, глуми, слика. Увек ћемо је препознати по достојанственом држању, елегантном ходу, слушалицама, оригиналним капама, речитом и оштром погледу. Поздравите будућу студенткињу у Лондону.

16. МИЛАН БУЛАЈИЋ

Највиши момак у генерацији! То је велик човек и у физичком и у моралном смислу, одличан ватерполиста и понос нашег спорта. Памтићемо његову љубав према здравим соковима, сармицама, посебно кад се једу на часу. Овај савестан и одговоран момак не воли да пише саставе из српског, али зато обожава математику и хемију. Поздравите нашег будућег инжењера машинства.

17. МИЛА ДИМИТРИЈЕВИЋ

Висока Норвежанка, атрактивна девојка са стилем, полиглота. Говори пет језика и то врло брзо - немачки, норвешки, француски, српски, енглески. Касно нам се придружила, али се брзо прилагодила. Поздравите будућег студента политичких наука у Канади.

18. НАЂА СНЕГИЋ

Нађолино, Наја, увек гласна и јасна, увек у праву, будући лидер или адвокат, девојка продорног гласа која воли да истера своје до краја, а то јој није тешко јер је причљива, енергична, доминантна,

јер воли дискусије и дебате. Председник нашег Парламента, наш добар пријатељ и старија, брижна сестра. Поздравите будућу студенткињу бизниса!

19. ИВА СТОЈИЉКОВИЋ

Оригинална, спонтана Новосађанка, увек своја и у свом свету. Ова плавокоса девојка воли техно журке, биологију, иновације, дружење, забаву, природу. Никад јој ништа није тешко. Прави пријатељ, искрен и врло реалан који се не оптерећује туђим мишљењима. Поздравите будућег студента медицине у Новом Саду.

20. МИХАЈЛО ЈОВАНОВИЋ

Долази нам из Крушевца, спортиста који се огледао на многим пољима, навише у баскету и каратеу, срцеломац, заљубљеник у девојке и у аутомобиле, одличан математичар, омиљени комшија, симпатична причалица, велики верник и Ђолетов побратим. Памтићемо га као дивног друга који је увек хтео да нам помогне и као одличног домаћина. Поздравите будућег студента бизниса у Енглеској.

21. ЛУКА ДЕЛИЋ

Воли да нам задаје загонетке својим двосмисленим изјавама; недоречен, мистериозан дечак из Земунa, велики локал патриота и веселац; његову љубав према спорту прате борбени дух, чврстина карактера и вештина брзог преображаја. Све девојке зове Бубили, воли аир софт и свој Земун. Поздравите будућег студента економије у Енглеској.

22. ДЕАН ПОЛИМАЦ

Деки, без њега не може да прође ниједна школска приредба! Он је наш глас савести који нас опомиње кад превише излазимо, а не учимо довољно; амбициозан дечко који нас забавља својим дугим причама; обожава амерички фудбал и рачунаре. Поздравите будућег студента информатике и врхунског програмера.

23. НИКОЛА КАТИЋ

Долази из Немачке, а радо би живео у Мароку, са девојком коју је упознао на школској екскурзији; шаљивџија са шеширићем, забавља нас смешним фацама и живим причама; непоправљиви романтик који верује у мушко-женска пријатељства и који би на крај света отишао због љубави; радознао, прилагодљив, дружељубив, овај момак највише воли да плеше уз ритам и блуз музику.

24. МИНА МИЛОСАВЉЕВИЋ

Паметан и тихи природњак, дошла нам је из Крагујевца са косом у дугиним бојама; увек има своје мишљење али га ником

не намеће, живи у свом свету дивних цртежа и љубави према немачком језику; она је прави пријатељ и никада никог не осуђује; сања о студијама инжењерства у Немачкој.

25. АЛЕКСАНДАР ЖИВАНОВИЋ

Момак на бициклу! Тренира рукомет, прати фудбал, кошарку и тенис; увек тих, миран и ћутљив, али здравог апетита, страствено предан видео игрицама; овај момак највише воли хемију и свој бицикл, а планира да студира биохемију негде на северу Европе.

26. АНАСТАСИЈА КОПРИВИЦА

Наша плавокоса, атрактивна Барбика, сва у ружичастим бојама; заљубљена у изласке, биоскоп, моду, Црну Гору, ризик и авантуру; она је увек весела, насмејана, позитивна и оптимиста. Поздравите будућу студенткињу међународних односа.

27. ЂОРЂО МАТИЋ

Он је добрица посвећен родољубљу и православној вери; културан, миран, разуман, увек је спреман свима да помогне; овај момак воли тенис, бокс, девојке и веронауку – ма како, све то заједно, чудно звучало; труди се да буде у току са свим дешавањима и да све зна. Капа доле, долази будући питаоца Војне академије!

28. МИЛАН МРДЕЉИЋ

Авантуриста, врдалама, шљивџија, увек спреман на акције избегавања обавеза; у свом свету, заљубљен и веран, он не зна да музици и кафићима каже НЕ. Од првог дана омиљен међу девојкама.

29. СТЕЛА ЗАГРАЂАНИН

Ова девојка просто ужива у брзој вожњи, изласцима, дружењу, добрим аутомобилима; интелигентна и директна, понекад тврдоглава, али увек искрена, енергична, снажљива, храбра и добар пријатељ; све дели са својим другарима, посебно оригиналне савете о томе како се извући. Ова емотивна девојка највише воли своју сестру, Беч, ритам и блуз музику, будуће студије бизниса.

30. ЖАРКО ЕЋИМ

Жаруљица: распевани, духовити и омиљени. Овај момак ужива у томе да прави смицалице и вратоломије; некад је тренирао баскет, а данас је најбољи познавалац српске историје у школи; патриота до сржи. Поздравите будућег студента политичких наука.

31. МАРИЈА ИГЊАТИЋ

Мало ко зна, али ова девојка све време похађа, упоредо са

Диплома програмом, и средњу музичку школу; осим клавира, воли спорт, баскет посебно, поезију и француски језик; креативна, мирна, тиха, маштовита, свестрана, права уметничка душа; остаће упамћена по изузетном гласу.

32. УНА ДИВОВИЋ

Наш боем, хедониста и математичар; некада активни атлетичар, данас љубитељ ружа, уметности цртања, филмова и свог пса Лоле; креативна, директна, елоквентна, паметна и права другарица. Поздравите будућег студента архитектуре у Милану.

33. ОГЊЕН ЦМИЉИЋ

Некада је сањао о томе да постане доктор, а данас само стреми висинама и пилотској кабини; овај духовити, мистериозни, зеленооки заљубљеник у теорије завере, боксер и спортиста, долази нам из Дубаија; овде је заволео једну Ању, хемију и биологију.

34. ТОДОР ПУШИЦА

Модна икона школе, наш тренд сетер: наочаре за сунце, качкет и торбица – његов су заштитни знак; одличан цртач, фото- шоп мајстор, љубитељ лепе женске фигуре и модних детаља; опуштен, тајанствен, увек са пуним ранцем слаткиша и окружен девојкама: највећи џентлмен у генерацији.

35. АНДРЕА ШОТРА

Наша безбедносна агенција; некад је СРЕЋА пратила храбре, а данас то ради ОНА; она будно прати сва дешавања и сваку информацију сазна пре нас; наш саветник за здраву исхрану, моду и фотографију; остаће упамћена као глумица, Инстаграм блогерка, наш инфо пулт и нежни посвећеник породици. Поздравите будућу студенткињу бизниса.

36. ФИЛИП ШЕВО

Наш мотивациони говорник; осетљив на своју фризуру; тајанствен, искрен, повучен; не воли да прича о томе, али сви знамо шта воли: парфеме, леп стил облачења, теретану, изласке, фудбал и бокс; Поздравите будућег спортског менаџера.

37. ТАРА БЕЛЛ

Плавоока девојка изразито светлог тена, заљубљена у црну Африку и хуманитарне акције за помоћ деци света; пијанисткиња који обожава реп музику; повучена, мистериозна, тиха, даровита, интелигентна; пуна осећања и емпатије, обожаватељ IB блока и кафе апарата; Поздравите будућу студенткињу психологије у Америци!

38. ТАРА ЂОРЂЕВИЋ

Тарица: наш нежни борац за правду; пажљива, пријатна, добра девојка великог срца; она зна и памти све наше рођендане; воли позориште, књижевност, шпански језик, плес и све људе; тиха, мирна, хумана, дружељубива, везана за породицу и све што је племенито. Поздравите будућу студенткињу психологије!

39. МАРКО СТРАХИНОВИЋ ДРАГАНОВИЋ

Спретан, жилав, гибак, еластичан; момак са одличним кликером за математику; дошао из Русије код нас да би постао страствени возач који воли да дрифтје колима по снегу, љубитељ животиња, посебно мачака; овај надарен, паметан, сналажљив момак највише је посвећен својој девојци и мотору; понекад се сети и својих планова о студирању бизниса.

40. ДАНИЦА СТОЈАНОВИЋ

У Данице дуге трепавице; црнокоса девојка зелених очију; љубитељка уметничке фотографије, цртања, писања поезије, игре тениса, животиња, највише свог пса; права уметничка душа и прави пријатељ који увек има времена да нас саслуша и да нас саветује;

41. АЊЕЛИЈА БОЖОВИЋ

Висока Црногорка елегантног хода – наш будући репрезентативац у одбојци; активни спортиста клуба „Партизан“ и страствени возач скутера на води; била је превише заузета за школу, али

смо сигурни да ћемо једног дана бити поносни на чињеницу да смо је познавали.

42. ДАНИЛО ИВАНОВИЋ

Љубитељ борилачких вештина страствени играч видео-игрица, наш шаљивџија из комбија... Изузетан у говорним дискусијама из светске књижевности.

43. АНДРЕА МАРКОВИЋ

Андреишка – енергична девојка спортског духа, некада репрезентативац у ватерполу, данас вечито заузета организовањем журки, љубитељка плеса и дружења, паметна, ведрa и увек позитивна. Невероватно талентована глумица. Поздравите будућу студенткињу психологије!

44. ИСИДОРА ГАЈИЋ

Амбициозна и насмејана девојка која цени теретану, здраву исхрану, самосталност и слободу; дивимо се њеној способности да на оригиналан начин организује све своје обавезе; остаће вечита тајна како успева, мада није често са нама, да све лекције одлично одговара; страствени возач, одговорна, паметна, девојка која има циљ.

Only one force
governs in us -
egoism,

and in order to
balance it
we need the
second force,
opposite to it -
altruism

Kabbalah.info

НИВОИ АЛТРУИЗМА ИЛ „ДОБРО СЕ ДОБРИМ ВРАЋА”

Од давнина слушамо како је важно помагати другима, наћи им се у невољи. У записима о мудрацима из праисторијског периода нагласак је на мислима о врлини и вредности, а то је често добробит другог. Записи говоре о томе како је и зашто важно наћи се не само ближњем, већ и странцу. Велики кинески мислилац Конфуције говорио је: „Никада не чини другима оно што не желиш да други чине теби.” Езоп, чувени старогрчки баснописац, рекао је да ниједан чин љубазности није изгубљен, док је Спиноза, представник филозофије рационализма, напомињао да ће моралан човек добро које жели себи желети и другог.

Немалом броју људи ове изреке звучале као претенциозне и нереалне. Многи од њих ће тврдити да је то немогуће и да у данашње време нема баш пуно људи који би баш толико размишљали о исправности својих поступака и жртвовали своју корист зарад добробити другог.

Зашто је то тако?

Алтруистичко понашање није лако разумети. Бити човекољубив, хуман, филантроп и милосрдан одувек су биле особине које се пре везују за појединце него за групе. Међу људима постоје екстремна уверења да воде у самоуништење или да нас приближавају небесима. Из историје живота великих уметника и научника знамо да није било лако одржати се на врху пирамиде креативности, знања и моћи, те у исто време бити у dobrim односима са људима и радити за њихову добробит. Примери Микеланђела Буонаротија и Николе Тесле сведоче о томе, као и пример Михајла Пупина на супротној страни. Наиме, Микеланђело Буонароти се јасно изјашњавао као мизантроп, што је став и понашање супротно филантропији, док се Никола Тесла тенденциозно дистанцирао од људи како би имао довољно времена за научне експерименте и открића. Са друге стране, Михајло Пупин помагао је и печалбу и домовину, и улагао у задужбине и образовање. Да ли у случају прве двојице великана постоји одсуство алтруизма или је у питању његов нижи ниво, једино истраживања могу да покажу. Колико је стваралаштво само по себи чин алтруизма такође је на истраживањима и јавним расправама да докажу.

Алтруизам или филантропија значи несребичну бригу за добробит других људи без постојања сопствене користи и интереса. Најбоље се може одредити као мотивационо стање са коначним циљем да се нечија добробит увећ. Дакле, безусловна љубав је нешто што стоји у основи истинског алтруизма и што га покреће као и свест о општем добру и неким вишим циљевима и вишим, па и недокучивим законима. Алтруизам значи помоћ другог, несребичност, наклоност и љубав, по цену личне штете и жртве.

Алтруизам спада у просоцијално понашање – понашање које користи другима и има позитивне социјалне последице. То је вољно помагање без икаквих услова. Да би се неко понашање сматрало алтруистичким или хуманим, морају бити испуњена три услова: да је такво понашање започето са вољом, без икакве силе, да је предузето са намером пружања добра другима и да се изузму сва материјална и друга средства и награде за узврат.

Да ли се људи рађају као алтруисти или се алтруизам може развити вечита је дилема и у биолошким и у психолошким научним

дисциплинама. Истина је негде између, и не треба изузети из вида и фактор активности јединке. Дакле, долазимо до тога да свест о важности помагања другима, односно учење о томе, може утицати на нашу активност и повећати наше учешће у креирању добробити угрожених и занемарених.

По природи смо социјална бића и нормално је да имамо „импулс“ да помогнемо другоме. Експерименти са бебама и животињама то показују. Али зашто је онда појединим људима лакше да дају добротворне прилоге за угрожене и активно се баве филантропијом и зашто је то врло често неповезано са њиховим материјалним статусом, чак и у обрнутој сразмери са њим.

Теорија има своје поставке, а пракса своју игру. Издвајају се еволуционо и когнитивно објашњење алтруизма. Према теорији рођачке селекције – у оригиналу Kin Selection Theory (Хамилтон, 1963), склонији смо да се жртвујемо за рођаке него за оне који то нису. Наши гени тако могу бити сачувани и пренети следећим генерацијама. Према теорији реципрочног алтруизма, осећамо се обавезним да помогнемо некоме ко је помогао нама и помажемо да би нам помогли у будућности. Са друге стране, према теорији алтруизма – емпатије (Бејтсон и сарадници, 1981) људи су склонији да практикују алтруизам када осећају емпатију за особу која је у опасности, односно невољи. Иза прве две теорије стоје себични разлози, док иза треће стоје несебични разлози.

Да ли је прави алтруизам могућ?

Одговор лежи иза сазнања да је алтруизам психичка особина, те да се може посматрати и као психолошка димензија – скала, која има свој минус и плус, своју нулу, свој минимум и максимум. Од те нуле би кретале вредности алтруизма: најниже и базичне би биле љубазност, лепо васпитање, уљудност, поштовање, а највише стављање живота других испред свог, као и жртвовање сопствене породице зарад вишег циља. Ови чинови човекољубља називају се екстремним алтруизмом. Усвајање и подизање већег броја деце, узимање у хранитељство деце са изреченим дисциплинским мерама, живот у резервату са људима оболелим од одређене болести, чак пристајање да се буде испитаник у експерименту за откривање лека против инфективне болести или пак спашавање преко 600 деце из сигурне смрти концентрационих логора за време II светског рата, као и циљано спашавање самоубица који скачу са Панчевачког моста су примери екстремног алтруизма. У вези са спашавањем јеврејске деце може се навести аргумент да је за време рата пожртвованост и несебичност учестала и постаје стандард, док се у мирнодопским околностима, а нарочито у околностима 21. века у људима јавља морални конфликт. Они се питају шта је најважније у животу и на који начин је живот најбоље проживети, те доста лутају и у том лутању бивају неефикасни и за себе и за друге.

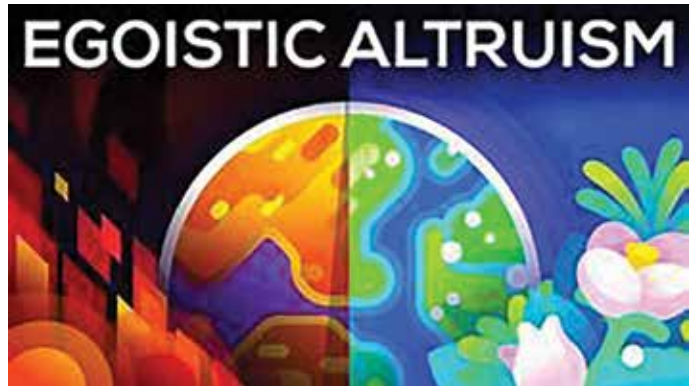
Екстремне алтруисте од људи који имају моралне дилеме, неодлучни су и несигурни у своје вредности, разликује то што имају јаку потребу да делају исправно. Живот је за њих стална борба и рат. Они осећају и на дубљим нивоима знају да негде постоји неко коме треба помоћ. Јако пуно има примера људи који практикују ефективни алтруизам и своју вештину да зараде новац дајући донације претварају у општу добробит. Они у једнаку раван доводе сроднике и странце и имају јако осећање сврхе живљења у себи. Иако жртвују много тога, заузврат добијају личну сатисфакцију у виду знања да су некоме помогли и нечији живот учинили срећнијим, смисленијим, безбеднијим, испуњенијим. Брига о сиромашнима, гладнима и онима под ризиком од смртоносних инфективних болести постаје сама себи сврха и независно дело доброчинства. Без те бригае ови људи не би били целовити и у томе се огледа њихова слобода. Ништа мање нису посебни и свакодневни хероји попут лекара, ватрогасаца и помагача на СОС телефонима.

Јасна Ђорђевић, психолог (ауторка чланка „О емоцијама“ из 31. броја Соколских новина)

Every man must decide whether he will walk in the light of creative altruism or in the darkness of destructive selfishness.

(Martin Luther King, Jr.)

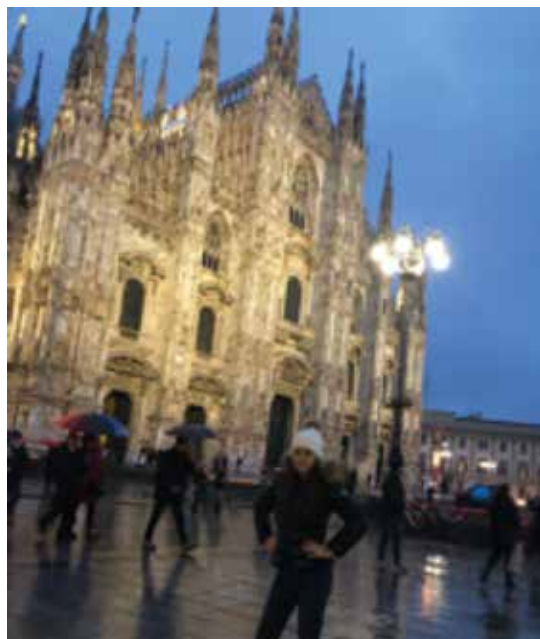

НАЂА РОМАНДИЋ - МОЈ ДНЕВНИК

1. 2. 2019.

Драги дневниче,

Извини што ме дуго није било, била сам јако заузета око школе, знаш и сам каква је фрка кад је закључивање оцена. И сам знаш да ти редовно пишем. Ево овако, мени је почео распуст и ако у другим школама није. Јуче сам стигла у Милано, у мој омиљени град у Италији. Била сам јако узбуђена и дуго сам чекала то путовање. Иако је распуст, морали смо да устанемо у 7 ујутру јер је моја сестра имала полагање за факултет. На узбудљиво путовање кренули смо само тата, Ања (моја сестра) и ја. Брзо смо се спремили, доручковали и лагано кренули ка факултету. Након што смо Ању оставили, тата и ја смо с нестрпљењем чекали крај испита да видимо како је прошло. Ања као и увек излази с осмехом на лицу и рекла је да мисли да је одлично урадила. После тога отишли смо у једну велику шетњу Миланом како би Ања следеће године, уколико тамо буде живела. боље упознала град.

4. 2. 2019.

Драги дневниче,

Искрено да ти кажем нисам ти писала о прошла два дана јер углавном сам одмарала. Јуче сам се вратила из Италије а већ сутра идем на Копаоник. Данас је дан за паковање, као и увек спакујем пола ормана и ако знам да пола ствари од тога нећу носити. На Копаоник обожавам да идем јер је мало место пуно друштва, скијање је лепо, углавном је сунчано. Ове године, то јест сутра ујутру крећем на Копаоник са мојом најбољом другарицом Таром из основне школе и њеном сестром Тијаном (која као да није ту).

7. 2. 2019.

Драги дневниче,

Ово је мој трећи дан на Копаонику. Лудо и незаборавно се проводим. Пишем ти, ево ме на жичари спуштам се низ последњу жицу. Данас је био диван дан, сунце је сијало од јутра. Сваког дана је све више и више људи, па сам ја отишла с другарицама на Гобељу. Гобеља има осам стаза где никад није гужва, у већини случајева јер људи не знају како да дођу или уопште не знају да постоји. Дневниче, веровао или не данас сам скијала без и једне паузе од 8.30 до 16, такође направила сам неколико одличних фотографија. На стазу смо такође понели и звучник, тако да свако ко би нас прошао, у чуду би нас гледао. Сваког дана је стизало све више и више друштва, и заузмемо читаву стазу док скијамо. Искрено да ти кажем да сам баш расположена и да се надам да ће ми вечерњи излазак бити подједнако занимљив као данашњи дан.

8. 2. 2019.

Драги дневниче,

Ево пишем ти из кревета, нисам те заборавила, 3 ујутру је. Немој да се збуниш што сам написала 8. 2. то сам само ставила зато што је прошло 00.00. Сваког дана све више уживам, устале смо у 7.30, обукле смо се за скијање, доручковале и полако кренуле ка скијашници. Имамо снаге и ако ни једну ноћ до сад нисмо спавале дуже од 5 сати. Овако је углавном почињало наше јутро, у скијашници смо се углавном налазили или при крају или при врху неке стазе. Цео дан смо ишли по неким шумама које нису биле једноставне баш иако скијам 12 година. Падали смо, ломили смо се иако је забрањено било ту да се иде било је најинтересантије. Смејали смо се, сударали једни у друге. Мој друг је чак сломио скије и штапове али то је све део авантуре. У једном тренутку дошли смо до ситуације где смо морали

да скидамо скије како бисмо прошли поток. У шуми и није било никога сем нас, нити једноставно. После тога оставили смо скије и отишли смо сви на ручак па у собу. Требало нам је мало одмора, чак смо и задремале. У једном тренутку сам се сетила тебе, дневниче, и морала сам да почнем да ти пишем. Нисам те заборавила, само сам претходна два дана била у гужви баш и нисам успела. Хтела сам такође да ти сликам ту шуму али то није било могуће јер је прегучка била.

10. 2. 2019.

Драги дневниче,

Леп и сунчан дан је. Већина мојих другара после скијања одлази данас са Копаоника, зато што је смена. Нови другари стижу, али и ја се убрзо враћам, још сутра скијам. Данас сам исто провела лепо дан, мало сам одспавала и одмарала док није стигла нова тура друштва.

15. 2. 2019.

Драги дневниче,

Ево ме, устајем полако, сто порука видим, звони ми телефон и другарице ми јављају како је распуст продужен. Нисам поверовала у то док сама нисам отишла на интернет и видела да је то стварно тачно. Могу да ти кажем да ми је та вест добро дошла. Данас сам испланирала цео дан. Долазе ми браћа са Златибора, тако да сам одлучила њима да се посветим. Леп и сунчан дан је, договорили смо се са мамом да их изведемо напоље па после тога до зоолошког врта, наравно ако им се буде ишло. Ево пишем ти, а они само што нису стигли. Увече идем на рођендан код најбољег друга па се надам да ће ми и тамо бити лепо. Надам се да ће мој данашњи план успети.

Нађа Романдић 1а

ПУТОПИС

Овај зимски распуст сам провела у Италији са породицом и пријатељима и у Србији. Првих десет дана сам била у Ливињу. То је једно од познатијих скијашких џетара у Италији и свету. Остатак распуста сам провела у Београду и Ваљеву.

За Ливињо смо кренули првог фебруара, рано ујутру, зато што је пред нама био дугачак пут. Путовали смо до Вероне и тамо смо преспавали, и ујутру наставили пут. Цео пут нас је пратила киша тако да смо већину времена провели у колима и на стајлиштима за одмарање. Уморни смо стигли у хотел, чекирали се и свако је отишао у своју собу. Мојој куми, Катарини и мени је било досадно, зато што је и сама атмосфера у хотелу била таква. Умор нас није спречио да одемо и обиђемо град. Знала сам где се шта налази зато што сам ту била на екскурзији прошле године. Обишле смо кућу Капулетових и Монтегија, а затим смо селе у посластичарницу због кишовитог времена. Већину времена смо причале о скијању. Упркос времену било нам је забавно, али смо морале да се вратимо због вечере. Следеће јутро се десило то да су нам јавили да је тунел који води до места затворен због синоћне лавине. Нестрпљиво смо чекали да нам јаве да ли да крећемо зато што нисмо хтели да ризикујемо. У овом тренутку смо сви били забринуте зато што тако губимо још један дан скијања. Мало касније су нам рекли да можемо да кренемо, али да нађемо неки хотел као алтернативу. Тог дана после подне смо стигли безбедно у Ливињо без икаквих проблема. Сместили смо се у апартмане и Катарина и ја смо изашле да проšetамо и купимо кацигу и бреле за скијање. Ливињо је лепо место, мало је и ушушкано између планина. Има много места и ствари за забаву, поред скијања, иако је изоловано. Ишле смо на возњу четвороточкашима, клизање, санкање на гумама, куглање и многе друге занимације. Сваки дан смо скијале и биле смо на стази од отварања до затварања. По мом мишљењу најлепша стаза је Каросело која се налази на три хиљаде метара и такође Скај Денсер. Свако вече смо шетале, играле карте и слушале музику, смејале се до последњег даха и уживале у времену и распусту. Време које нас је задесило тамо је било боље него очекивано, хладно, а по цео дан је сијало сунце без иједног облака. Када је дошао дан да идемо кући, никоме се није ишло. Полако смо кренули и кроз стакла аутомобила се поздрављали са Ливињом. Док смо пролазили кроз швајцарска села која се налазе на самој граници са Италијом возили смо полако и уживали у погледу. Било је тако тихо, јер су места прилично мала и свака кућа је имала свој аутентичан изглед. Оно што је занимљиво је то што људи који живе у кућама са десне стране причају италијански, а људи са друге стране немачки. На велико изненађење, време док смо се враћали је било сунчано, па чак и топло за тај период године. Овог пута смо спавали у Трсту. Сви заједно смо обишли град и уживали у мору и поветарцу. Сутрадан смо кренули за Београд. Касно увече смо стигли и једва сам чекала да легнем у свој кревет.

Када сумирам утиске са свих путовања, већину чине позитивни утисци, ако не и све. У Ливињу сам се много лепо провела и било једно лепо искуство. Драго ми је сто сам посетила породицу и видела се са њима. У Београду је било супер зато што сам стигла да се видим са другарима.

Последња три дана распуста су била мало досадна и мислим да је време да се вратимо својим обавезама, иако је ових двадесет пет дана свима добро дошло.

Александра Матић la

ПУТОПИС СА ЗИМСКОГ РАСПУСТА

Већи део распуста сам провео у Београду. Време сам проводио са другарима из претходне и ове школе. Сваког дана смо се дружили, посећивали и излазили у нама омиљене кафиће. Друге недеље распуста са родитељима сам отишао на Златибор.

Као и сваке године, мама се врло озбиљно припремила да нам „испуни време“. То, по мамином, подразумева бесконачне шетње и обиласке свих „значајнијих“ локација на дивној и питомој планини (како је мама назива). Одмах по доласку решили смо се пртљага и кренули до Актера, ресторана/кафића у центру Златибора на фантастичан бифтек са паприкама пуњеним домаћим кајмаком. Акценат је, наравно, на „домаћем“. После здравог ручка, најзначајније је прошетати!

Шетњу почињемо од центра, тј. од језера. Пробијамо се, као и сваке године у ово време, кроз гужву која је сасвим природна током распуста. Педалине, које лети обожавам да возим по језеру, затрпане снегом стоје насукане на обали. Подвиг је прошетати око језера неповређен. Деца се на клиску и санкама спуштају низ брдашца уз цуку и вриску, а брижни родитељи безуспешно покушавају да спрече подмладак да заврши међу небројеним шетачима. Шетњу настављамо улицима испуњеним кафићима, пицеријама, ресторанима, бутицима разне робе... Наравно, обавезан је и пролазак кроз пијаци на којој се могу, у нашем случају морају, купити специјалитети Златибора: кајмак, сир, пршута као и џемови и слатка од различитог воћа. У ходу ме мама преслишава на тему имена Златибора и, по ко зна који пут, понављам да је Златибор име добио по дрвећу које је некада прекривало целу планину – врсти белог бора који има четине боје злата. Златибор је утонуо у сан, а и ми са њим. Одмор нам је свима био преко потребан. Ко зна шта нам је сутра на мамином списку дневних заповести!

Следећи дан започињемо обилним доручком, јер, како мама најављује, биће нам потребна снага и кондиција! Једемо, наравно, здраву храну: пршуту, домаћа јаја, проју од белог кукурузног брашна и домаћу погачу. Начин на који ми је најавила овај доручак значио је само једно! Данас ће све моје крајње границе бити истестиране! Од свих могућих улица и стаза, којима Златибор обилује, ми бирамо пут ка споменику – Спомен

обелиску, који се налази на Главуци или Шуматном брду. Од самог центра Златибора споменик је удаљен таман толико да схватим да сам у претходном периоду сувише времена провео за компјутером играјући Фифу. Уз пут наилазимо на ски-школе, чује се топот коњских копита и вриска деце на коњима. Жао ми је што нисам млађи да могу да заплачем како ме боле ноге. То су била лепа времена! Тата би ме носио кроз дубок снег или вукао на санкама и не бих морао да се се мучим и пешачим већ бих само уживао у „Ружи ветрова“ и чистом планинском ваздуху. Та „Ружа ветрова“ је за моју породицу посебно значајан феномен, јер се ради о јединственом судару разних клима изнад Златибора. То чини Златибор незаобилазном ваздушном бањом и зато морамо шетати, шетати и само шетати! Вече завршавамо уз чувену комплет лепињу, локални специјалитет који није баш препоручљив за оне који пазе на линију. Ми немамо разлога за бригу јер знамо да нам је мама и за сутра припремила тест издржљивости.

Ипак, сутрадан стиже из Београда спас у виду мог друга Луке. Тек сада почиње одмор за мене! Јутра смо почињали доручком и одмах након доручка право на стазу за скијање. Падали смо, јурили низ планину, заобилазили препреке и сударали се. Увече би ишли у кафић у коме је загарантован најбољи провод на Златибору. Златибор, иначе питома и лепа планина, ноћу се претварала у место са занимљивим садржајима за младе, место препуно разних боја и звукова. Максимално смо уживали у ноћном проводу и трудили се да искористимо сваки тренутак.

Ускоро, дошло је време да кренемо ка Београду. Седам дана је пролетело као трен. То јутро сам од маме сазнао да је распуст продужен и био сам веома срећан. Као и сви ђаци, распуст је увек превише кратак и никада нисмо довољно спремни да се вратимо у школу. У повратку, решили смо да свратимо на Међавник и тамо проведемо неколико сати. На брду Међавник, на путу за Тару, налази се дивна туристичка атракција, етно-село Дрвенград, које је саградио познати редитељ Емир Кустурица за потребе снимања свог филма „Живот је чудо“. Прво што смо угледали, када смо се колима приближили Дрвенграду, железничка станица кроз коју пролази пруга звана „Шарганска осмица“. Након тога, нашли смо се пред капијама дивног дрвеног града. Од улазне капије простире се главна улица која носи назив нашег нобеловца Иве Андрића. Свака улица овог насеља носи назив славних личности: Ернеста Чегеваре, Диега Марадоне, Достојевског, Миодрaга Петровића Чкаље, Фелинија, Новака Ђоковића... док посластичарница и ресторани носе имена ликова из чувеног романа „На Дрини Ћуприја“. За Луку и мене обавезно је било да поново посетимо посластичарницу „Код Ђоркана“ и Трг „Дијего Армандо Марадона“ на коме се налази спортски центар „Проклета авлија“.

Мама и тата су шетали и обилазили брвнаре док смо Лука и ја истраживали шта све може да се види на Међавнику. Купили смо дрвене фруле и још неке сувенире. Мама воли етно-села и сав доживљај који она пружају, воли дрвене брвнаре и поглед који се из њих пружа, тако да је била немогућа мисија убедити је да крене пут Београда. Чудио сам се татином стрпљењу, а он ми је кроз смех објаснио да се ради о годинама искуства! Ипак, после силног убеђивања, две испијене кафе, двеста фотографија колиба и јелки прекривених снегом, наших намештених

осмеха који су, како је мама инсистирала, морали да делују природно, купљених домаћих сокова и разних тегли са домаћим слатком од свих воћки доступних на Златибору, убедили смо је да наставимо пут. Увече смо стигли у Београд уморни од пута, али, што је најбитније, освежени планинским ваздухом. Умор ми није била препрека да брзо излетим из куће и придружим се другарима у Кнезу.

Као и свему што је лепо и овом распусту је брзо дошао крај! Следећа недеља је прошла брже него што сам очекивао и поново сам се нашао у ситуацији да размишљам о јутарњим буђењима и школским обавезама. Ипак, дани на овом распусту су били лепо и испуњени разним дешавањима, пре свега добрим проводом и изласцима са другарима, што је мени и било најважније. Сада, када се већ припремам за школске дане, остаје ми само да се сећам дивног и снежног Златибора, незаборавних ноћи са другарима и мамине тортуре из Дрвенграда до неког следећег распуста.

Немања Ђошић 16

ПУТОПИС СА ЗЛАТИБОРА

Сваке године за зимски распуст негде отпућујем. Ове године отишла сам на Златибор са мамом и сестром. До Златибора смо путовале колима. Сам пут није био напоран и време до тамо је брзо пролетело. На Златибору је било хладније него у Београду и било је снега. Када смо стигле, прво смо се сместиле у хотел. Када смо се распаковале и одмориле од пута, отишле смо на хотелски базен. Тамо смо се купале и ишле у сауну. Уживање у дивном амбијенту нас је освежило и додало преко потребну енергију.

Посетиле смо центар Златибора који краси Златиборско језеро. Оно је настало вештачким путем, али је свакако лепо. Око језера се налазе дрвене клупе и борова шума. Мир и чист ваздух нам је испунио плућа. Следећи излет је био у Дрвенграду. То је етно-село у Мокрој гори. Основано је и изграђено на брду Међавник по замисли филмског редитеља Емира Кустурице за потребе снимања филма „Живот је чудо“. Трећи дан смо обишле Стопићу пећину која се налази на североисточној страни планине Златибор, између села Рожанства и Трнавe. Удаљена је 30 км од Ужица, а од туристичког центра Златибора удаљена је свега 19 км. Изнад пећине пролази пут Златибор – Сирогојно, од кога је уређена прилазна стаза до саме пећине. Стопића пећина је речна пећина дугачка 1.691,5 м, кроз коју протиче Трнавски поток, а чине је пет целина: светла дворана, тамна дворана, велика сала са кадама, канал са кадама и речни канал.

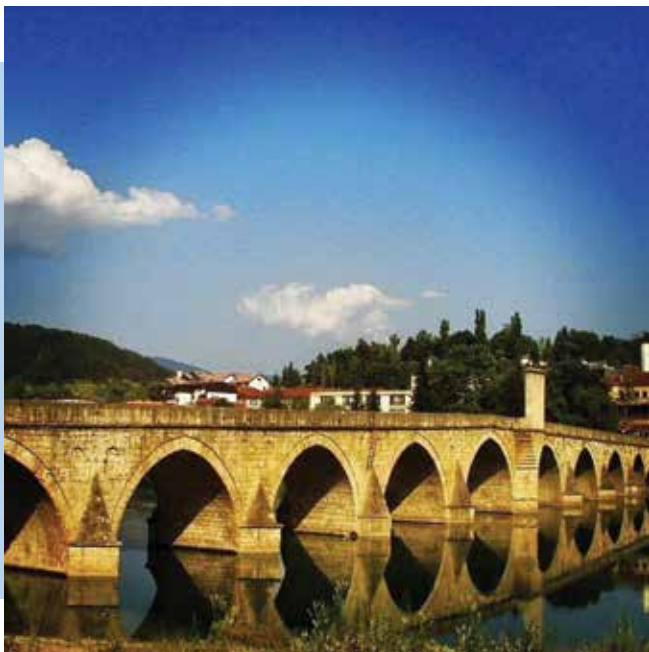
Четврти дан обишле смо Вишеград, место у Босни и Херцеговини. Река Дрина протиче кроз град Вишеград. „На Дрини ћуприја“ је роман српског књижевника и нобеловца Иве Андрића. Роман приповеда о грађењу моста преко реке Дрине у овом граду. Грађење моста наручио је Мехмед паша Соколовић, чувени велики везир Османског царства који је био Србин из Рудог. Тамо смо провеле цео дан, а увече смо се вратиле у хотел.

Пети дан смо обишле Национални парк „Тара“ који се налази се у западној Србији, у северозападном делу оивичен дубоким кањоном реке Дрине, док му се огранци спуштају ка креманској долини и долини реке Бетиње, где се ослања на огранке Златибора.

Шестог дана отишле смо до споменика на Шумановом брду, удаљеном само пет километара од центра. Ту се налази се спомен-обелиск стрељаним партизанским рањеницима на Краљевим водама и Палисаду 1941. године. На самом споменику су исписани стихови Васка Попе: „Не дам ово Сунца у очима, не дам ово хлеба на длану.“ Стаза до споменика је уређена и осветљена и омиљено је шеталиште туристима и мештанима. Седмог дана смо се вратили у Београд.

Овај пут се брзо завршио. Ово је било незаборавно путовање, које ће ми остати урезано у сећању због лепих приказа и слика природе које сам одатле са собом понела.

Емилија Пуповац 1a

ЕУРЕКА!!!

- Од свих направа за мерење времена сунчани сат има најмање делова. Знаш ли која има највише?

- Који број треба да стоји уместо упитника?

9	3	3
6	2	3
8	4	?

- Који број треба да стоји уместо упитника?

14	9
6	2
5	11
4	11
13	8
7	?

- Реши загонетке (У одговору су животиње.)

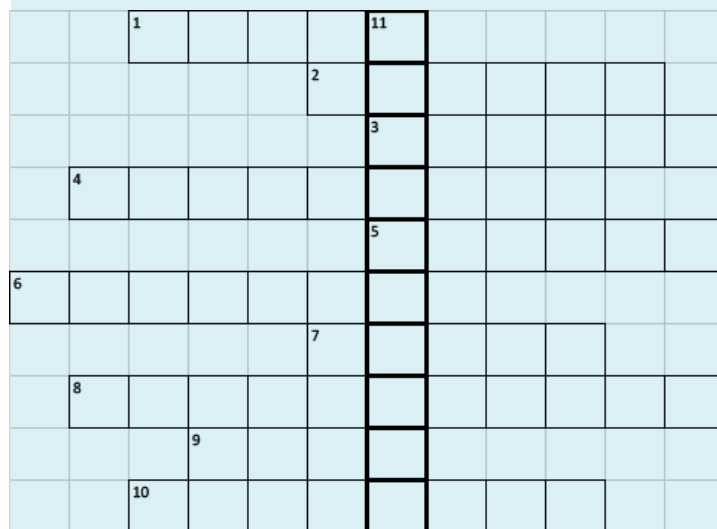
1. Већи је кад седи, него кад стоји?
2. Два се пута ударише и сву гору затресосе?
3. Деца мајци кажу пију, пију, а мајка их пита ко, ко?
4. Живи у кући без врата и прозора, а кад хоће да изађе, мора да пробуши зид?
5. Жена царица, муж ленштина, а деца радници?
6. Сам лончић у пољу ври?
7. Товар носи, коњ није, иглом бode, шваља није?
8. По води плови, по суху ходи, а из куће никад не излази?
9. Полако иде свима је драг, за собом оставља сребрни траг.
10. Ко своје маказе не оштри?

Музички судоку – припремили музички и ICT редакција

МУЗИЧКИ СУДОКУ

МУЗИЧКА УКРШТЕНИЦА

1. Доба музике од 1600. до 1750.
2. Инструмент који има 88 дирки у две боје и 3 педале.
3. Континент на коме је настала прва цивилизација.
4. Име за урачачке ритмичке инструменте.
5. Цивилизација долине реке Инд.
6. Низ од осам тонова.
7. Најбитнији музички инструмент који комбинује нотне вредности.
8. Музичко дело написано нотама.
9. Цивилизација долине Жуте реке.
10. Музички елемент који одређује јачину тона.
11. Једно музичко доба.

Укрштеницу саставила музичка и ICT редакција

ОПШТА КУЛТУРА БРОЈ 32.

1. Ко је добитник НИНОВЕ награде за 2018. годину?
2. По којој скали се мери температура ваздуха у Америци?
3. Са којом државом Србија има најдужу границу?
4. Шта је рагастов?
5. Шта је фобофобоја?
6. Колико боја има дуга?
7. Шта су букагије?
8. Добросав Боб Живковић је наш познати...
9. Којим спортом се бави Марко Марин?
10. Какво је биће минотаур?
11. Како се одређује када је Ускрс?
12. Да ли могу да се поклоне православни и католички Ускрс?
13. Који научници су направили таблице и формуле за лакше израчунавање датума Ускрса?
14. Ко је написао роман Оливер Твист?
15. Где се улива Дунав?
16. Колико играча има у ватерполо тиму?
17. Из ког језика потиче реч ћушпајз?
18. На којој темпратури лед почиње да се топи?
19. Који глумца игра улоге Црног Гује, Мистер Бина и Џони Инглиша?
20. Како се зове митско биће које се вечито поново рађа из пепела?
21. Ко је написао књигу Убиство у Оријент експресу?
22. Ко је решио случај у возу Оријент експрес?
23. Да ли су Шуберт и Бетовен били савременици?
24. У ком граду се одржала Евровизија 2019. године?
25. Ко је осликао Сикстинску капелу у Риму?
26. Јереван је главни град....
27. Кроз Крагујевац протиче река....
28. Како се зове бик из цртаног филма?
29. Где можеш да нађеш бризле?
30. Шта повезује мишиће и кости?
31. Којим спортом се бави Симон Бајлс?
32. Којим спортом се бави Кореанац Сон Хјунг Мин?
33. На ком континенту се налази град Макао?
34. Из ког језика потиче реч вакцина?
35. Ком правцу у књижевности припада Јован Јовановић Змај?
36. Које чудо старог света се налазило у Александрији?
37. Који град зову српска Атина?
38. Где се налази Милошев конак?
39. Ко је исевао стихове „чуперак косе обично носе...“?
40. Колико година излазе „Соколске новине“?

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

ДА ЛИ СТЕ ЧУЛИ

- Фотографија која је имала највише лајкова на инстаграму у јануару приказује обично јаје. (25 милиона лакова.)
- Белгијска пошта је 2013. године издала поштанску маркицу са укусом чоколаде.

- Вампир је једина наша реч која се користи широм света.

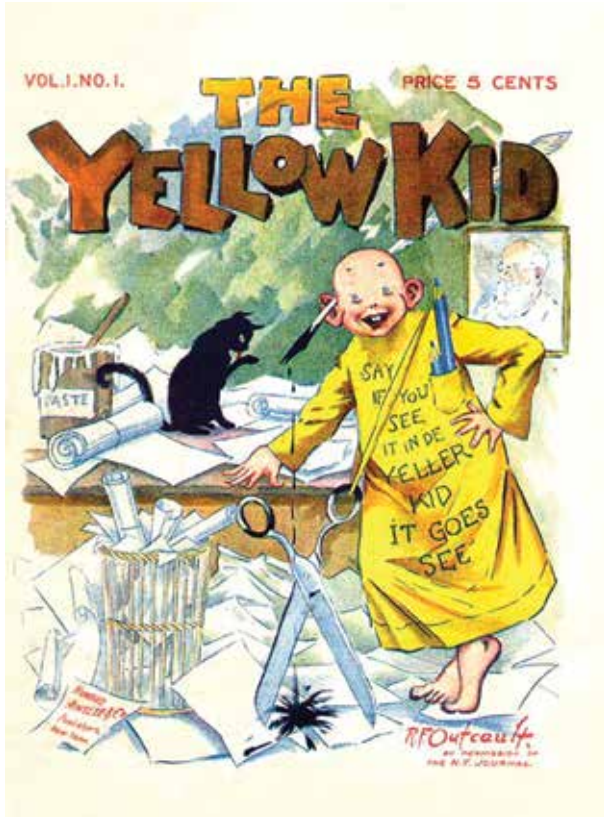
- Паук има осам ногу, а хоботница осам пипака.
- Хоботница је створење које се разликује од свих других животиња и по телесној и по ћелијској грађи.

- Раширен кишобран има осам поља.

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

- Први стрип са облачићима био је „Жуто дете“ Ричарда Аутколта из 1896. године.

- На лоптици за голф има 336 рупица.

- Бебе се рађају са 300 костију, а телу одраслог човека их има 206.

- Готово четвртина костију у људском телу налази се у стопалима.

- Постоји плави јастог. Ова врста живи у Средоземном и Црном мору и у Атлантском океану.

„Човек вреди онолико колико и оно за чим тежи. Гнев је као и туга, знак слабости.“

Марко Аурелије

Ово је позната изрека римског цара-философа Марка Аурелија.

Сматрам да све што желимо да људи чине нама ми прво треба да чинимо њима или оно што не желимо да други чине нама не треба ни ми њима. Међутим тешко је у данашње време понети титулу добар човек. Да би човек био добар, треба да развија врлине као што су љубав према најближима, доброту, великодушност и поштење. Ове моралне вредности оплеменењују наш живот јер утичу на наше понашање, животне приоритете и односе с другим људима.

Пре свега човек вреди онолико колико зна. Да би с познао сврху свог постојања, човек пред собом мора имати неки циљ ка коме тежи. Уз квалитетне моралне вредности човек ће бити у стању да изабере прави пут да искористи своје знање да би остварио тај циљ и допринео неком развоју. Још ако то добро код њега примете и примене други на себи његова величина је још већа.

Гнев је емоционална реакција која може бити изазвана објективним догађајима али и изазвана аутосугестијом. Туга је емоционално стање настало услед губитка нечега што је нама било веома битно. И једно и друго емоционално стање су код човека природна и нормална стања. Али ако та осећања не држимо под контролом можемо да изазовемо хаос како у нашем телу тако и око нас. Искаљивање гнева само још више распламсава бес и повећава агресивност а то уопште не помаже у решавању проблема. Као што и због превелике туге човек постаје асоцијалан, безвољан, запада у депресију и на крају оболева од разних болести а не може да поврати оно због чега је тужан.

Међутим када имамо разумевање, то значи да можемо да проникнемо дубље и да мало боље сагледамо ситуацију и решимо проблем. Зато треба да застанемо, размислимо и стекнемо бољу слику о проблему.

Стоицизам по дефиницији је правац античке филозофије. Најзначајније врлине су му разумност, праведност и умереност. Из стоицизма можемо да закључимо да је оно чему човек треба да тежи то да буде миран и непоколебљив, да све своје спољашње неприлике подноси спокојно, без узнемиравања и нервирања и да их стоички подноси.

Данило Ивановић IV1

ДРУЖЕЊЕ СА КОРИСНИЦИМА ДНЕВНОГ БОРАВКА

У оквиру једне од наших CAS активности, која обухвата „creativity“, „activity“ и „service“, дружили смо се са људима из дневног боравка Чукарица. Пре него што смо их срели по први пут, сви смо били мало нервозни и нисмо знали на који начин да причамо са њима нити како да кроз спорт помогнемо да се они осете боље и да време проведу забавно и креативно, дружећи се са нама.

Када смо се по први пут сусрели са корисницима дневног боравка, почели смо да играмо разне спортове попут стоног-тениса, кошарке и додавања лопте. Из мог личног искуства могу да кажем да је, ма колико било теже играти спортове са људима са сметњама у развоју, било занимљиво и сви смо се лепо провели.

Кроз ову игру и забаву ми можемо да научимо много тога и да будемо хумани, док са друге стране кроз занимљиве игре помажемо тим људима да се социјализују и да време које проводе у боравку учинимо занимљивим њима самима.

Лука Димитријевић IIIБ

ПЛЕС

У оквиру CAS активности, током целе године имамо часове плеса. Било је захтевно и забавно у исто време. Пуно ученика је долазило да научи основне плесне кораке популарних плесова, као што су салса, џајв, валцер, самба, румба. Неколико плесних парова је наступало пред публиком на Светосавској приредби, у дому за старе на Бежанијској коси, као и у Мадленијануму на завршној приредби наше школе. Стекли смо нову вештину, лепо смо се дружили и забављали у исто време.

Нена Шурлан, координаторка CAS активности

РОМИ У СРБИЈИ

Ученици првог разреда су учествовали у првој у низу планираних активности 7. 5. 2019. године. Гост предавач на часу српског језика био је Андреј Кубичек који нам је говорио о Ромима у Србији. Сазнали смо многе занимљиве чињенице. Хиљаду година је од доласка Рома на ове просторе где живи, по званичним статистичким подацима, 21 национална мањина. Професор социологије је покушао да развије дискусију са ученицима на ову тему. Од почетних предрасуда прича се развила у добром смеру. Ученици су одмах осмислили акције којима могу пружити подршку онима којима је потребна. CAS координаторка Нена Шурлан је поделила са нама своје искуство у раду са ученицима трећег и четвртог разреда IB програма.

Катарина Урошевић

СВРАТИШТЕ

У оквиру наших CAS активности, почели смо да организујемо посете свратишту. Сваког другог понедељка у протеклих шест месеци, одлазили бисмо комбијем до дечијег свратишта које се налази на Новом Београду. Увек би нас дочекала весела и радознала деца, без обрзира што су услови у којима живе тако тешки и тужни. Сваки пут бисмо се у школи договорили и сакупили храну, одећу или шминку коју више не користимо, а деца су увек била узбуђена када бисмо им то донели. У свратишту нема много играчака, цртаних филмова или технологије, али деца ту могу да се угреју и нешто поједу. А то је понекад и више него довољно. Ми им помажемо око домаћих задатака, причамо, играмо се. Прошлог месеца је било лепо време па смо чак изашли напоље и играли фудбал, ластиш...

Маша Омрчен IIIБ

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ГОДИШЊИЦЕ ВЕРСАЈСКОГ МИРОВОНОГ УГОВОРА

Инспирисана темом Србија у Првом светском рату, Даница Стојановић написала је песму на ту тему. У ширем контексту, 28. јуна 1919. потписан је Версајски мировни уговор којим је завршен Први светски рат, тако да може и њена песма да буде неки скромни допринос обележавању ове важне годишњице. (Професор Марко Миљковић)

Замислите бескрај
И у њему плаве мрље две
То су очи њезине.

Замислите море, немирно и хладно
Као њено срце младо,
недужно и гладно.

Замислите свет, шарен и леп
И у њему сивило,
Крвљу премазано.
То су била тела беживотна, бледа.

Замислите шуму, тиху и пуну
И у њој ручице две, траже груди мамине.

Замислите светлост, прозирну и вечну
И у њој рупу црну,
а из дубине гласан врисак невине мале девојчице
дозивајући своје родитеље.

Замислите птицу, слободну и срећну,
То је она, тамо негде,
гледа нас и смешка се
Свом новом почетку.

Даница Стојановић IV1

КАКО ПРЕПОЗНАТИ ТИПИЧНОГ РУЂЕРОВЦА?

- Ученици наше школе су принципијелни, часни, образовани млади људи.
- Радо учествују у свим активностима којима доприносе друштвеној заједници.
- Део су ђачке размене и имају прилику да буду гости код ученика из Русије, Италије, Грчке... Потом преузимају улогу домаћина тој деци чији су били гости.
- Учествују у креирању школских новина.
- Традиционално обележавају Дан језика.
- Говоре бар два страна језика и поседују сертификат референтних интитуција.
- Сваке године имају обуку у Возачкој академији НАВАК.
- Учествују у Интернационалним данима у Руђеру.
- Сарађују са другим школама у региону и Београду (округли сто, COGNITIA LIBERA, спортска надметања, учествовање у пројектима).
- Неки од ученика су професионални спортисти.
- Иду једном месечно у позориште јер сматрају да је лепше живети са културом.
- Сајам књига, посету музејима и неким занимљивим изложбама никада не пропуштају.
- Покушавају да развијају своје таленте у радионицама писања, у примењеним уметностима, цртању стрипова или уметничкој фотографији.
- Принципе објективног и правог новинарства уче од познатих уредника.
- Део су културног оријентиринга којим упознају свој град, путање славних људи у Београду. Увек имају идеје да направе нове трасе шетњи које ће бити мотивисане трговима других народа на нашим просторима.
- Негују спортски дух. Радо учествују у свим спортским активностима.
- Обожавају такмичења у оријентирингу (Кошутњак).
- Јавни часови су прилика да покажу своје способности говорништва, прављења презентација, иновације, сарадње...
- Активно се баве екологијом и заштитом животне средине. Своје идеје излажу на Сајму зелене културе и Руђер фесту.
- Све активности које раде наши алтруисти носе посвећеност, емпатију и потребу да помогну другима.
- Воле своје екскурзије јер се на њима боље међусобно упознају и постану грађани света.
- Воле све житеље Руђер града и са њима чине велику породицу.

Катарина Урошевић

WHY IS THE USAGE OF PLASTIC BAGS A HUGE ENVIRONMENTAL CONCERN?

In today's modern world one of the biggest environmental problem is plastic pollution. Plastic waste can be found everywhere on streets, on land, in oceans, etc. One of the reasons for this is the usage of plastic products like plastic bags, bottles, etc. In daily life plastic bags are the product that is mostly used and is the main cause of plastic pollution because they have huge range of usage. For example, we use them in groceries stores on daily bases to carry goods that we have bought. The problem is not usage of plastic bags; it is how we dispose of them.

Plastic bags are made from petroleum, the main unit for their production is polyethylene. Petroleum is a fossil fuel, and it is a non-renewable resource. This means there are limited amount of petroleum in the nature, in other word we are using petroleum at higher rate than it is produced in the nature. Petroleum is mainly used in production of fuels and as a feedstock for production of plastics.

Plastic bags do not biodegrade. They can only break down into smaller parts called micro plastic that can enter the soil, then in water, in animals and plants and finally in humans by nutrition!

Plastic bags harm the environment and wildlife significantly. Not only that plastic bags ruin the aesthetics, but also they affect the lives of animals and other living beings. To some animals plastic bags may seem like their food so they eat them and then suffer from serious health problem, for

example digestion problems. This might lead to slow and painful death from malnutrition or starvation because animals feel full because of slow digestion of plastic, which can also mean the absorption of very dangerous chemicals. In addition, plastic bags are the main reason for marine pollution. This harm particularly sea turtles that often mistake plastic bags for jellyfish, and often they suffocate.

Plastic bags are disposed on landfills; plastic start to break down into micro plastic which enter in soil. After that micro plastic enter in underground waters that often lead to water spring from which animals drink water or from which plants are watered. These animals and plants are food for humans, and that is how micro plastic enter in human organism. Humans are affected because micro plastic can lead to health problems and disease. That is why humans need to find the solution for the plastic pollution. Hopefully scientists come up with some great ideas how to solve this huge problem.

Are there alternative products to plastic bags? Is there a more eco-friendly way of disposal of plastic bags? How can we stop plastic pollution? These are some of the main questions that are raised in order to solve the problem of plastic pollution.

The statistics are worrying. It is estimated that only in the USA 100 billion plastic bags are produced per year. According to the studies only one in seven plastic bags are recycled. Also this research states that at least 267 different species are affected by plastic pollution in ocean. These are only some of information, it is sure that there are more worrying facts.

Luckily there are some ways how to decrease the plastic pollution. because plastic bags are mostly used due to their practicality it is good idea to use other types of bags in grocery stores. One thing that many grocery stores introduced is the payment for plastic bags. This motivates people to bring their own bags which are usually cotton, jute or basket bags. These bags are reusable and we do not need to throw them away after one use. On the other hand, we need to consider also their production because this also affect the environment a lot. These types of bags can be only good for environment if they are reused more than 200 times at least. The other solution is paper bags. They can be reusable and they are made from trees that is renewable resource. Because they are made from trees they may seem not so eco-friendly. However, we can plant new trees.

Paper bags are not the greatest alternative for plastic bags but they can be used and produced in controlled amounts. Another solution is production of biodegradable plastic bags. Biodegradable plastic is composed of bioplastics that is made from renewable raw materials. This type of plastics can decompose in nature and it is less harmful than plastics made from crude oil. However, this is not completely developed and need more research as one of the drawbacks of biodegradable plastic is that it might contain some pieces of metal and it do not decompose unless it is disposed of properly.

Moreover, recycling is good idea how to reuse already made and disposed plastic bags. Recycling needs the installation of special containers for plastic which will change the way how plastic bags are disposed. Recycling will enable plastic bags to be used more than once. This can be very important way of decreasing the amount of new plastic bags made each year.

In conclusion I would like to mention that one of the most important factor that can decrease the rate of plastic pollution is changing of humans' habits. The best way to influence on humans' behaviour is to raise their awareness of negative effects plastic pollution has on the environment. Also to explain the consequences on ecosystem and humans' health and to give them sufficient information how their change of daily habits can reduce plastic pollution. Personally, I believe that the best solution for start is to recycle more so if more than one of seven plastic bags are recycled there will not be so big need for new production, and some already used plastic bags may be recycled to decrease the waste on landfills.

Milena Ćuković IIa

WHAT IS KNOWLEDGE?

That is the main question
What we believe, is it for certain?
Or is it just another closed curtain?
"I know that i know nothing"
Thats what the father said
But i think he knew quite a bit
Questioning his knowledge, thats what he did
He knew about its uncertainty
And only craved for reality
Its what makes him great
Being aware and woke
As well as modest when he spoke
Because a mere mortal would deny the truth
And would accept everything without a question
So learn from your days of youth
That true knowledge needs digestion

Naum Ivanić IIIa

STEREOTYPES – ICT

I

One of the biggest problems almost all of us are facing is being judged and stereotyped for something that we like or do. A stereotype is "...a fixed, over generalized belief about a particular group or class of people." (Cardwell, 1996). Also, a big part in this issue is social status. Social status is the level of respect given to communities and people in a society. The society groups and categorizes people in the communities they think a specific type of person belongs to. There are various opinions a person can share about other people and mark them as something they are usually not. It is normal for humans to want to be liked and accepted by others. Just like each community wants to be accepted by other communities. A group of people that have some similarities/think alike is called a community. Based on someone's looks, people categorize others into groups. For example, the color of your skin, your religion, whether or not you like the same gender... All of these stereotypes are formed by our assumptions about a person. Even if some stereotypes are correct, it is still wrong to judge people for the things they do, like and support. Today, everyone can be judged for the smallest things. One of many disadvantages is that it makes us ignore differences between individuals, therefore we think things about people that might not be true. This is why stereotypes are destroying our society and world we live in. I will try to raise awareness by making a website and show people that what they are doing is wrong, and it's their choice to change their way of thinking. People don't have to be judged for something that they like. Nobody deserves to live in fear of the constant opinions the society has. It can make people insecure about who they are. That's why it is important for me to show that stereotypes are making hatred in the world and society we live in. I know that I as an individual can't change much, but by making a website I can get more people to help me in my journey to make the world a better place, stereotype free.

Ника Копривица Ја

II

The world that we live in is very judgmental. One of the biggest problems almost all of us face is being judged based on what we look like, our religion, sexual orientation, etc. A stereotype is an over-generalized belief about a particular category of people. Also, social status plays a big role in our life and as well as in this issue. Social status is the level of respect, honor and admiration given to people and communities in a society. It determines how people see us and in what "group" we are put in. It is in human nature for all of us to want to be liked and popular and everyone wants to be accepted by some community. Just like each community wants to be accepted by other communities. A community makes a group of people that are similar in some way and there are many of them. But all communities get judged and have stereotypes. Just based on one's hair color can determine how other people see that person and in what community that person is put in. For example people with blonde hair, and especially women, get prejudged and are usually considered unintelligent. Or another example are people with dark skin color who have a stereotype that they are violent and are usually considered thieves. Muslims are seen as terrorist and as a threat because of

stereotypes. This is why stereotypes are very bad and have a negative effect on our society. It is all about from what perspective we look at others and how people look at us. Prejudging people and acting like we know them after just looking at them is ignorant and is a big problem. Stereotypes can make people insecure about who they are. Ignorant people who prejudice should get more educated and learn more about accepting others. We should all accept each other and be okay with others being different. That is why I will be creating a website about stereotypes. The website will contain reasons why stereotypes and prejudging is wrong. With this website I will try to put a stop to this issue, or at least make it less of an issue.

Дуња Булатовић Ја

III

Social status is rank that some person holds. People get their social status when they are born because their families have certain status so that status is past to their children. But you can raise your status if you have good job or your friends can help you with that. Typically, status is based on sex, age, race, family, birth, education, marriage etc. Social status is important for everyone. Everyone wants to be popular and to be likeable person. Most of the times it's really hard to be that because you will always face some kind of prejudice. Social status is not the same in every country. In some countries better status have people that are wealthy and have powerful influence on society. But you can grow and become someone with good social status. On the other hand, some countries divide their citizens by talent and intelligence. Bad example of division is India. They have caste system that is standing. So if you are born into a poor family you will stay poor forever and they don't give you chance to grow. (<http://www.newworldencyclopedia.org>)

Community is group of people. Daily we can see a lot of different communities. All these communities make our planet. It is important to be part of one or more communities because you will meet people that have same thoughts or hobbies as you do. Or they face same problems like you. It also can help you develop yourself because you will always have someone who will help you and understand you. Examples of communities: black community, Muslim community, LGBT community, blonde community etc.

These communities are facing stereotypes about them all the time. For example, people think that all black people are thieves and dangerous people or that all Muslims are terrorists. That is a huge problem and we constantly have to fight it. People will judge you if you have different skin color, tattoos, different religion, sexual orientation, style etc.

Stereotypes are born because people have different perspectives. Perspective is a view that some person has. We all have different perspectives on life problems. That doesn't mean that someone is wrong and stupid for thinking that way, that is proof that we all see world different and face it in different ways.

Stereotype is an over-generalized about a particular group of people. We hear different stereotypes from our family, friends and media. Stereotypes are formed because people need to categorize the world in neat, little groups.

There are 2 reasons for this:

1. It is easier for people because when they put someone in category they don't need to try to find information about someone or get to know the person, they will just think this person is like the rest of its category.
2. It makes you feel better about yourself. We can think that our group is better than some other group. (www.msu.edu.com)

Can we change someone's perspective?

I don't think that we can change someone's perspective. We can try our best and showing on ourselves that their thoughts are wrong, but it's up to that person to think about it and see if they are maybe wrong. Everyone should live their lives as they want and don't worry about others people opinions.

Тара Вујовић Ib

Припремила за часопис Александра Пасарић

Улаз у кабинет музичког

Техника
„ТЕМПО“

Говорне презентације

АНКЕТА

НАВЕДИТЕ (БАР) ЈЕДНУ ПОЗИТИВНУ ПРОМЕНУ НАСТАЛУ У РУБЕРУ УВОЂЕЊЕМ ПРОГРАМА МУР

март 2019.

- Инсистирање на развоју ATL вештина.
- Могућност да се раде активности које нису биле могуће у оквиру IGCSE-а. Не морам стриктно да се придржавам преобимног силабуса, па је рад много опуштенији. Тестирање (сумативни задаци) је занимљивије јер се не своди само на досадне тестове, што је и мени најдосаднији део посла у школи.
- Моји ученици су активни учесници у свим школским активностима. Веома радо дају иницијативу.
- Увођење истраживачког рада и вештина у вези са тим много чешће него у другим програмима.
- Links to other subjects.
- Видљиво повећање одговорности ученика према обавезама.
- Деца су навикла да повезују теме које радимо са стварним животом и спољашњим светом.
- Немам више осећај да је њихов ниво знања искључиво мој. Навођење и праћење даје деци више креативности.
- Мања оптерећеност оцењивањем.
- Крајња оцена као резултат трансфера.
- Различите методе формативног оцењивања које ученицима дају прилику да на занимљив начин покажу стечена знања.
- Уживање у осмишљавању сумативних задатака.
- Повезивање са другим предметима.
- Сарадња са колегама (интердисциплинарне јединице)
- Концепти и контексти
- Размишљање о томе како да помогнем колегама и ученицима око употребе – практиковања вештина за учење.
- Flexibility of the program and in teaching techniques.
- Планирање.
- Добро је што нам је координатор постао бољи <3
- Нове стратегије учења; учење кроз активности; развијање и неговање ученичке индивидуалности; учење истих тема кроз различите перспективе.
- Изазов у припреми сумативних задатака и излагање ученика аутентичним материјалима који их подстичу на критичко и креативно размишљање; слобода у планирању и временској прерасподели активности; могућност да се ученици детаљно и темељно баве и преиспитују теме.
- Могућности за развијање критичког мишљења; мотивисање након што разговарамо која је примена ATL способности у животу.
- Контекстуализација + истраживање у правом смислу те речи + направљен је смисао свему + мој курикулум!

- Могућност да изразим своју креативност кроз креирање стимулативних садржаја у којима ученици разумеју вредност мог предмета.
- Могућности и разноврсност која је сада стална и коју деца осећају и са одушевљењем сазнају много више о стварном свету.
- Широко спектар могућности за примену у настави. Излазак ван учионице као и могућност да путем различитих извора уче и, у случају предмета који предајем, оживе прошла времена. Свиђа ми се (покушај) развоја еколошке свести код ученика.
- Мене је у овом програму посебно одушевила слобода у раду и учењу, неоптерећеност небитним стварима, могућност да деца уче и истражују оно што им је заиста потребно. Осим тога, рад на развоју ATL вештина сматрам предношћу, поготово у данашње време када је задатак и одговорност наставника и професора далеко већа него раније.
- Иако сам кратко у програму да бих донела закључак који може бити и евалуација, највише ми се свиђа подела на фазе, јер олакшава прилагођавање програма и садржаја потребама ученика, фокус је на смисленијој употреби језика; критеријуми за оцењивање који укључују и критичко мишљење. Програм је смислен, све је повезано и много значи кад имаш преглед целог програма. Одлична припрема за DP.
- Оставља простор за креативност (наставника и ученика). Образовање за 21. век (функционално знање + вештине).
- Кабинетска настава. Боља хоризонтална и вертикална повезаност курикулума. Јаснија диференцираност захтева и давање већег простора за индивидуалне потребе.
- Слобода и креативност у планирању садржаја и активности. Веће повезивање међу предметима. Посматрање садржаја предмета који предајем из потпуно друге перспективе.
- Велике могућности за развој ученика, посебно коришћењем глобалних контекста, којима се ученицима скреће пажња на примену ствари које уче. Такође добијају увид да нису сви исти, да није само једна особа у праву већ да постоје различите перспективе и сви имају могућности да покажу свој начин размишљања чиме се на најбољи начин развија свест и психа ученика.
- Много простора за креативност наставника и ученика. Делује да ученици уче тако да им знање буде корисно за живот. Програм који уважава научна истраживања о томе како деца уче. Школа има више смисла.

Анкету обрадио и припремио Петар Огризовић, МУР координатор

CIRCUL D'ART

Ученици одељења МУР 2 и МУР 4 имали су, ове недеље, прилику да се упознају са пројектом *Circul d'Art*, који ће у нашој школи бити реализован у оквиру *Service as action* сегмента МУР-а. Гошћа нам је била госпођа *Rajmonda Avignon*, концептуална уметница и експерт организације *UNDP* за област циркуларне економије.

Разговарали смо о одрживом развоју, очувању животне средине и о рециклажи. Једно од могућих решења проблема са нарастајућим количинама отпада на нашој планети јесте поновна употреба коришћених производа за прављење уметничких дела. Током наредних месеци учествоваћемо у овом пројекту стварајући различите креације од рециклираног материјала.

Петар Огризовић, МУР координатор

SERVICE AS ACTION

Програм 25. 4. 2018. у Дому „Бежанијска коса” смо започели плесном трупом наше школе. Увод у представу „Госпођа министарка” по тексту Бранислава Нушића била је композиција коју је на гитари извео Лука. На крају представе хор је извео три нумере: Тамо далеко уз Лукину пратњу, песму Поруке – солисти Ања, Тамара и Луна и песме Сјајна месечина и Ђоре дос (народне песме) – солисти Маша и Весна.

Верујемо да ћемо се опет дружити са неким новим програмом са станарима овог дома. Припремили смо и књиге за њихову библиотеку које су их јако обрадовале. На крају програма смо се дружили са нашим гледаоцима. Допала им се шароликост уметности коју смо приказали, пожелели су да опет дођемо.

Катарина Урошевић

ПОСЕТА „МАКСИЈУ” И ПИЈАЦИ

Ученици првог разреда гимназије су посетили пијаци и „Мах” да би боље разумели градиво из економије. Ученици су били подељени у више група и свака група је имала буџет од 500 динара. Задатак је био да купимо кромпир, купус, шаргарепу, црни лук и бели лук што је више могуће до те цене. Циљ је био да увидимо разлику у цени на пијаци и у супер маркету. Ученици који су ишли у „Мах” су морали да плате цену која је одређена, док је група са пијаце могла да се ценка. Ово је било занимљиво искуство и памтићемо доста анегдота.

Тара Вујовић и Теа Полимац Љ

ART WORKSHOP

Rajmonda's visit today was great! Interested MYP2 and 4 students worked as a whole group to experiment with waste materials to create new fashion/ accessories and collaborated to make an outfit. The students will be bringing the waste materials they have chosen to collect to school next week to begin assembling their projects. Rajmonda has ordered us two mannequins so the students may more easily work/design, and these are a gift for us to keep!

Veronika Večič

НА СЛОВО НА СЛОВО Ф

Легенда каже да је слово ф настало тако што је тетка Вука Караџића љутито стала пред њега и подбочила се рукама. Не знам шта ви мислите о томе. Прочитајте шта смо ми пронашли у Речнику српског језика Матице српске на ово слово.

Фаворит је: 1. Такмичар или спортска екипа која има највише игледа на победу, 2. љубимац, миљеник.

Фавориткиња – женски род од именице фаворит.

Фагот – дрвени дувачки инструмент са двоструким писком.

Фајда – корист (турцизам).

Фали му даска у глави – ћакнут је.

Фалсет – грлени мушки глас посебне боје.

Фама – вест која се преноси, шири, гласина (према имену богиње вести код старих Римљана).

Фантазмагорија – нестварна слика, представа створена у машти, привиђање, опсена.

Фаталиста – онај који верује у судбину и слепо јој се предаје.

Фелтон – популаран чланак у новинама или часопису.

Фереца – дугачак, широк огртач од црне или модре чохе, с тамном копеном преко лица које носе муслиманке изван куће.

Фес – капа.

Фетиш – предмет претераног обожавања.

Фига – шипак. Држати некеме фиге значи навијати за некога, желети успех нечијем подухвату.

Фикс-идеја – мисао која се некеме уврти у главу и стално га прогања.

Финеса – мала танана разлика у нечему, нијанса.

Фићфирић – ветропираст, лакомислен младић.

Фламенко – врста андалузијског народног плеса у коме играч даје такт лупкајући ногама и плескајући рукама.

Флаута – врста дрвеног или металног дувачког инструмента у облику цеви.

Флегматичан – који се не узбуђује, миран, хладнокрван, равнодушан.

Фоаје – дворана у позоришту у којој се окупљају посетиоци.

Фобија – болестан страх.

Фокстрот – врста живахне, окретне игре у дводелном такту.

Бити у доброј ФОРМИ – бити добро раположен, добро изгледати...

Фрула – дувачки, народни инструмент.

Фурија – богиња освете у Римској митологији, али и бесна, разјарена особа.

Фућкати – звиждати.

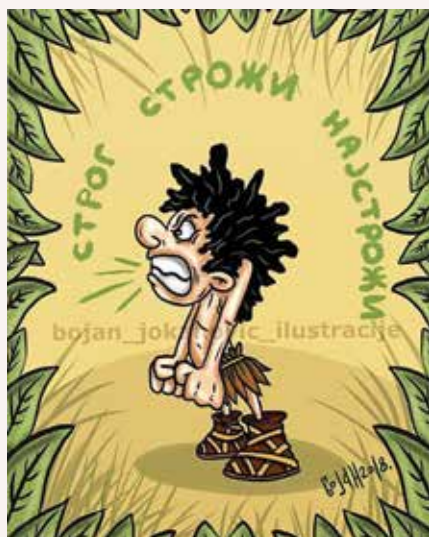
Фућкати на нешто – не марити, не обазирати се на то нешто.

ДА ЛИ ЋЕМО У 2019. НАСТАВИТИ БОРБУ ЗА ПРАВОПИС?

У нашој школи постоји бројна лингвистичка секција. Прваци доминирају, али има и старијих. Три ученика су ишла на такмичења: Богдан Коштућ, Лука Миодраг Старчевић и Теа Полимац. На градском такмичењу из српског језика и језичке културе освојили су: Лука 14, а Теа 15 бодова. Следеће године ћемо наставити са припремама. У раду секције, као и на редовним часовима, помажу илустрације Бојана Јокановића. Придружујемо му се у борби за чистоту и очување језика.

Улазимо у позориште. И остаје нам једна карта у рукама. Неки ученик касни. Остављамо девојци на улазу карту.

Она пита: Чије име да пишем на карти?

Наставница: Напишите Руђер Бошковић. Неко ће већ доћи по њу.

Девојка на улазу: Да ли ће он лично доћи?

*

Како су се ученици који нису прочитали лектуру сналазили?

Ромео је мачем убио Париза.

Кнез је стрпао Ромеа у подрум.

Етапа драмске радње је кумулација (кулминација).

Увод у драму је пролом (пролог).

Коњ Александра Македонског је Буфалон. (Букефал)

Горди је решио Гордијев чвор.

Сонет? Нисмо радили ту тему из музичког.

Није имао неки живот, био је писац. (Ученик износи податке из пишчевог живота.)

*

Наставница: „Која категорија у боксу је био Љуба Сретеновић? (Лик из лектире Кад су цветале тикве)”

Ученик: „Мршава.”

*

Наставница: „Место и време дешавања у роману је...”

Ученик: „Београд.”

Наставница: „Који део Београда?”

Ученик: „Ниш.”

*

Ученица (другу): „Причај мало разумније!”

*

Наставник: „Ко је био наш први просветитељ?”

Ученик као из топа: „Свети Сава!”

*

Како су се сналазили они који нису припремили говорне презентације просудите сами: Бели медвед је угрожена врста зато што је велики. Једу пингвине и фоке и могу да издрже под великом водом.

*

Ученик: „Да ли добијам оцену за дневник у дневник?”

СВЕТОСАВСКА ПРИРЕДБА 2019.

Прославили смо школску славу на леп, пригодан и леprшав начин. Уз химну и речи које афирмишу светосавску идеју започели смо наше дружење. Плесачи су показали своје умеће, а глумачка екипа заблистала у представи „Госпођа министарка“. Директорка школе, госпођа Ивана Вукмирица Баћановић, уручила је награде ученицима који су то својим учењем и владањем заслужили. Изашао је 31. број „Соколских новина“.

Тара Ђорђевић IV1

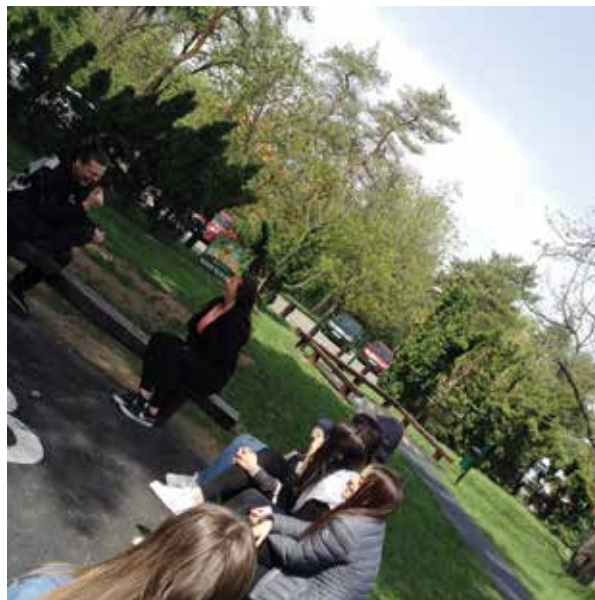
Лајање на звезде

Читалачке пробе

Лајање на звезде

Пробе на отвореном

ОПШТА КУЛТУРА БРОЈ 32 – РЕШЕЊА

ЕУРЕКА!!! (РЕШЕЊА)

- Од свих направа за мерење времена сунчани сат има најмање делова. Знаш ли која има највише? Пешчани сат.

- Који број треба да стоји уместо упитника?

9 3 3
6 2 3
8 4 ?
2

- Који број треба да стоји уместо упитника?

14 9
6 2

5 11
4 11
13 8
7 ?

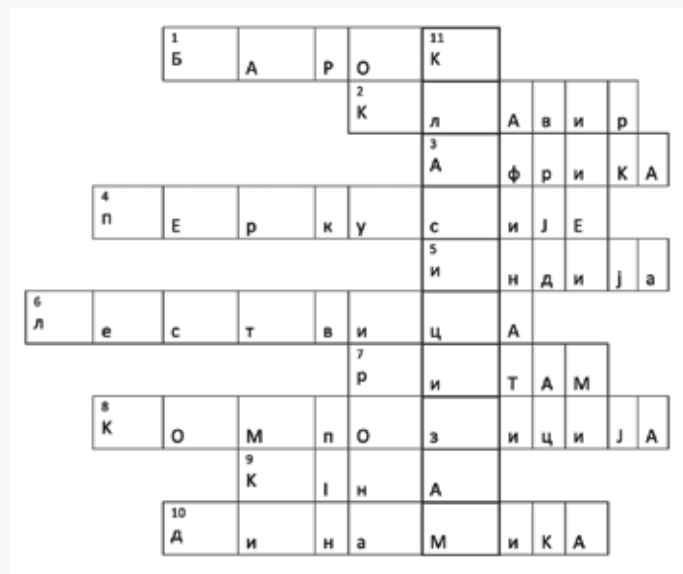
Број 3. Збир цифара у сваком квадрату је 31.

- Реши загонетке (У одговору су животиње.)

1. Већи је кад седи, него кад стоји? Пас
2. Два се пута ударише и сву гору затресоше? Овнови.
3. Деца мајци кажу пију, пију, а мајка их пита ко, ко? Пилићи и квочка.
4. Живи у кући без врата и прозора, а кад хоће да изађе, мора да пробуши зид? Пиле.
5. Жена царица, муж ленштина, а деца радници? Матица, трут и пчеле.
6. Сам лончић у пољу ври? Мравињак.
7. Товар носи, коњ није, иглом боде, шваља није? Јеж.
8. По води плови, по суху ходи, а из куће никад не излази? Корњача.
9. Полако иде свима је драг, за собом оставља сребрни траг. Пуж.
10. Ко своје маказе не оштри? Рак.

1. Ко је добитник НИНОВЕ награде за 2018. годину? Владимир Табашевић за роман Заблуде Светог Себастијана.
2. По којој скали се мери температура ваздуха у Америци? По Фаренхајтовој скали.
3. Са којом државом Србија има најдужу границу? Са Румунијом.
4. Шта је рагастов? Оквир врата или прозора.
5. Шта је фобифобоја? Страх од тога да имаш фобију.
6. Колико боја има дуга? 5.
7. Шта су букагије? Окови.
8. Добросав Боб Живковић је наш познати... илустратор.
9. Којим спортом се бави Марко Марин? Фудбалом.
10. Какво је биће минотаур? Са телом човека и главом бика. Син Миноја и Персифаје.
11. Како се одређује када је Ускрс? То је дан који пада након четрнаестог ана лунарног месеца на дан пролећне раводневнице или после ње.
12. Да ли могу да се покlope православни и католички Ускрс? Да.
13. Који научници су направили таблице и формуле за лакше израчунавање датума Ускрса? Милутин Миланковић и Фридрих Гаус.
14. Ко је написао роман Оливер Твист? Чарлс Дикенс.
15. Где се улива Дунав? У Црно море.
16. Колико играча има у ватерполо тиму? Седам.
17. Из ког језика потиче реч ћушпајз? Из немачког.
18. На којој температури лед почиње да се топи? 0 степени Целзијуса.
19. Који глумац игра улоге Црног Гује, Мистер Бина и Џони Инглиша? Р. Аткинсон.
20. Како се зове митско биће које се вечито поново рађа из пепела? Феникс.
21. Ко је написао књигу Убиство у Оријент експресу? Агата Кристи.
22. Ко је решио случај у возу Оријент експрес? Херкул Поаро.
23. Да ли су Шуберт и Бетовен били савременици? Не само да су били савременици, него су се познавали и дописивали. Сахрањени су један крај другог.
24. У ком граду се одржала Евровизија 2019. године? У Тел Авиву. (Израел)
25. Ко је осликао Сикстинску капелу у Риму? Микеланђело.
26. Јереван је главни град... Јерменије.
27. Кроз Крагујевац протиче река... Лепеница.
28. Како се зове бик из цртаног филма? Фердинанд.
29. Где можеш да нађеш бризле? У месари.
30. Шта повезује мишиће и кости? Тетиве.
31. Којим спортом се бави Симон Бајлс? Гимнастиком.
32. Којим спортом се бави Кореанац Сон Хјунг Мин? Фудбалом.
33. На ком континенту се налази град Макао? У Азији.
34. Из ког језика потиче реч вакцина? Из латинског језика.
35. Ком правцу у књижевности припада Јован Јовановић Змај? Романтизму.
36. Које чудо старог света се налазило у Александрији? Фарос, највећи и најсјајнији светионик антике.
37. Који град зову српска Атина? Нови Сад.
38. Где се налази Милошев конак? На Топчидеру.
39. Ко је исевао стихове „чуперак косе обично носе...“? Мика Антић.
40. Колико година излазе „Соколске новине“? Шеснаест.

МУЗИЧКА УКРШТЕНИЦА, РЕШЕЊА

МУЗИЧКИ СУДОКУ РЕШЕЊА

МИШЉЕЊЕ О ШКОЛСКИМ НОВИНАМА

• Могу да кажем да нисам много очекивала од гимназијског часописа, али сам била запањена када сам видела како је то заправо феноменално организовано и изведено. Можда је читаоцима ово чудно, али једна од првих ствари коју сам приметила и која ми се и највише свидела јесте мирис новина. Подсетио ме је на детињство, када би мама дошла са посла и донела ми нова паковања сличица. Мирис је био идентичан! Димензије су веома лепо усклађене, и новине су веома преносиве. Такође, једна од ствари која ми се свидела више од осталих је то што сам била поменута у часопису. Веома ми се свидело што ниси морао да будеш републички такмичар или неки генијалац да би био поменут, што изједначаје шансе за сву децу. И свака част ономе ко је то смислио! Допало ми се што на последњој страни имају занимљива питања, а да би дошао до одговара мораш озбиљно да размишљаш и употребиш претходно знање. Однос текста је веома лепо распоређен, што чини цео часопис привлачнијим за око. Иако је текст лепо распоређен, за мој укус га има превише и то на неки начин убија узбуђење док читаш часопис. Лепо је било прочитати подужи чланак о мени, али нисам могла да се натерам да их читам о ученицама основне школе. Када већ причамо о негативним стварима, квалитет фотографија је веома лош. Једна од ствари коју сам приметила и која ми се много допала је, иако има вишка текста на појединим местима, распоред слика и текста који је веома добар, свака част дизајнеру! Бела позадина се истиче и не само што лепо иде уз све друге боје, него даје елеганцију часопису и смирује друге боје. Такође ми се допало што су стратешки распоређени кратки, мали али и смешни стрипови који ти врате осмех на лице у секунди. Још једна ствар која ми је упала у око, али сада на лош начин, јесте то што се исте боје понављају на врху и у подножју сваке стране, што је стварно досадно, а и ружно изгледа. За крај, мени најбоља ствар поред мириса јесте кутак са бисерима, где имамо мали увид у то шта се дешава у главама наших вршњака, а лингвистички кутак је право место за све љубитеље Вука Караџића и граматике, па и мене!

• У 31. броју Руђеровог часописа ми се свиђа његов дизајн. Свиђа ми се исто почетна страна и њена слика. Садржај у овом часопису је веома разнолик и занимљив. Приказан је велики број радова ученика. Њих има највише. Мени је најзанимљивији чланак који се зове Конкорд. У њему се ради о авиону који се зове Конкорд и о његовој историји. Због буке који је тај авион праврио неки људи су се борили да га избаце из употребе. После је био склопљен договор да се он избаци из употребе након његовог првог пада. У овом часопису ми се исто свиђа то што имају мозгалице које те терају да укључиш мозак. Ја сам покушао да решим неке. Неке су биле лаке, а неке тешке. У овом часопису ми се исто свиђа то што имају слике наших посета. Мени се много свиђа како су они поделили слике и текст. Нема баш пуно текста али има слика. Овај број часописа је оставио на мене највећи утисак. Не знам ни једну другу школу да прави часописе као што ми радимо, мислим да смо најбољи у томе.

• У овом часопису има мала количина ствари која ми се не свиђа. Једна од тих ствари је то што радови из ликовне културе нису једнако расподељени. Највише радова има из прве године што ја мислим да није фер зато што сви треба да имају једнаку количину радова који ће се представити у часопису и онда би људи могли да одлучују која година је најкреативнија. Још једна ствар која ми се не свиђа су избор слика које се налазе у овом часопису. На неким сликама неки ученици не гледају у камеру, али то је ситуација која неће моћи тако лако да се исправи. Тешко да баш свакоме кажеш да гледа у камеру. Не свиђа ми се то што у Соколским новинама немају укрштенице, лавиринти и друге забавне ствари за децу са којима они могу да се играју.

• Пажљиво сам прелистао 31. број „Соколских новина“ и веома ми се допада. Пре свега желим да истакнем идејно решење корица часописа, које су, по мом мишљењу, изузетне. Одлична је идеја да се све активности ученика наше школе обједине на једном месту и подсети нас на сва дешавања. Свиђају ми се одабрани радови наших ученика, који су показали да смо зрелији и креативнији него претходних година. Види се да смо у свим активностима учествовали свим срцем и да смо се, поред тога што смо много научили, супер проводили. Поред рубрика које приказују активности у школи,

у којима смо сви учествовали, свиђа ми се рубрика Путописи. У њој сам могао да прочитам како су се проводили остали разреди на својим екскурзијама и кроз њихове слике посетим места на којима нисам са њима био. Занимљиве су ми биле и рубрике: лингвистички кутак, бисери и драмски кутак. Бисери ме увек од срца насмеју, док ме је рубрика драмски кутак подсетила на пробе и трему коју смо морали да савладамо припремајући представу за Светосавску приредбу. Часопис је одлична идеја јер даје могућност свима нама да испратимо дешавања у школи, као и да се људи који не познају живот Руђера упознају са свим нашим активностима, успесима и хуманитарним радом.

• Оно што мислим да би требало да се унапреди у часопису је додавање рубрике која би обрађивала теме занимљиве мом узрасту. Можда би се, новом рубриком која би обрађивала музику, ђацима могли приближити тренутно најактуелнији извођачи. С обзиром да смо и то у претходној години обрађивали на часовима музичког мислим да су и радови са тих часова могли бити приказани у овом броју. Ученицима би сигурно ове теме биле занимљиве. Такође, мислим да би и рубрику – психолошки кутак требало проширити и обрадити више тема (посебно оне које су нама најзанимљивије у овом узрасту). Било би корисно да постоји могућност да прочитамо више чланака којима би се многе недоумице лакше разрешиле. Мислим да је ова рубрика неправедно запостављена и да је потребно да јој се посвети више пажње, као што је рубрика грађанин света (која је одлична и занимљива). Мислим да би чак кроз нову рубрику, нешто као „Драга савета“, ученици могли да припремају духовите одговоре на питања и дилеме које им се најчешће јављају. Тако би се часопис учинио још занимљивијим свим генерацијама, а на крају школовања би остао траг о нашим „мудростима“ и духовитим размишљањима на разне теме током година. Све у свему, немам претеране примедбе на часопис и похваљујем труд који је уложен да би се све што се десило у претходној години забележило и сачувало од заборавља.

• Одмах на први поглед, ствар која ми се јако свиђа код школског часописа је формат. Формат часописа је веома интересантан и не тако чест, зато мислим да је прави избор. Веома сам задовољан и материјалом који је употребљен због којег часопис делује веома квалитетно и професионално. Дизајн часописа је минималистички, у сваком случају задовољавајућ али не претерано интересантан. Сlike у самом часопису су солидног квалитета. Часопис је заиста препун интересантних чланака, који говоре заиста о разним темама што ми се јако допада јер свако може наћи чланак који њему бити занимљив. Веома добра ствар код часописа је та што поред бројних занимљивих чланака има и оних веома едукативних који имају веома јасну поруку. Чланци су заиста професионално урађени, и поред њих веома интересантан сегмент су ми интервјуи одрађени са нашим познатим глумцем Мићком Љубичићем и са познатим писцем Вулетом Журићем. Веома ми се свиђа што је часопис препун одличних радова ученика наше школе који су заиста употпунили изглед часописа. Још једна ствар која ми се веома допада што у часопису постоје чланци написани на страним језицима. Мени лично је један веома интересантан сегмент, мини квиз. Питање у квизу су занимљива и разноврсна чиме га чине заиста интересантим за решавање.

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги наши читаоци,

На крају 32. броја Соколских новина ред је да се огласим и да прокоментаришем годину иза нас. Она је као и све претходне брзо прошла. Ове се десило и да смо добили МУР акредитацију на коју смо изузетно поносни јер се иза те лепе вести крије дуг и напоран рад, узбудљив и посебан на свој начин, изазов за све актере у наставном процесу и око њега. Оно по чему смо као школа другачији је тимски дух, изванредна и искрена међусобна комуникација. Пријатељска спона чини да људима са стране делујемо као велика породица.

Овај број нам доноси вести из нашег школског живота. Култура је нешто на чему инсистирамо. Писана реч, позоришна представа, филм, наше драмске активности чине да лакше и лепше живимо са уметношћу. Спортски здрав дух негују наши професори. Кошарка и оријентиринг су и даље најомиљеније спортске активности.

Јавни часови и интердисциплинарно повезивање, чине да нам настава буде занимљивија и да лакше памтимо и повезујемо знања. Рубрика ПЕРО КИЧИЦА има обиље ученичких радова, а ГРАЂАНИН СВЕТА сведочи космополитском духу наше школе. Еколошки смо свесни, емпатични према људима око себе и у широј локалној заједници се трудимо да помогнемо људима којима је помоћ потребна.

Овај број има три интервјуа. Један је са бившим учеником, ђаком генерације, Немањом Марашем, а друга два са одбојкашима – младом и талентованом надом српске одбојке Анђелијом Божовић и прослављеним и можда највећим репрезентативцем свих времена Вањом Грбићем.

Дамир Омрчен

Наши новинари су се потрудили и поред великих обавеза да буду вредни, талентовани, врцави, духовити, Редакција се проширила. Немамо нове рубрике, али размишљамо о томе, наши читаоци су дали одличне коментаре и предлоге. Психолошки кутак се у овом броју бавио алтруизмом, а лингвистичка редакција се прикључила борби за језик и правопис.

Опробајте се у решавању кликера и проверите како стојите са општом културом, пробајте да забележите сваки бисер на часу и борите се против своје и туђе досаде! Измишљајте имена сопственим искуствима и сазнањима! Читајте пажљиво и уживајте у ономе што је и ваших руку, промишљања, креативности, размене – дело!

До следећег броја,
Катарина Урошевић, главни и одговорни уредник.

Луна Пеић IIIa

